DECRETA Pro vita Regulari ſancti MONIALIVM ORDINIS CARmelitarum amplificanda.

¶PER REVERENDISSIMVM P.M. IOAnem Stephanũ Chizolam Priorem Generalem Viſitatorem, & Apoſtolicum commiſſarium eiuſdem Ordinis edita: de Conſilio Reuerendorum Magiſtrorum Alphij Mathioli Procuratoris Generalis in Curia Romana, & Fernandi Suares Procuratoris Generalis in Curia catholici Regis, ſociorum Reuerẽdiſsimi Generalis. Conſultis etiam omnibus Hiſpaniæ, & Luſitaniæ Prouincialibus. Alijs q; uiris doctiſſimis & pijſſimis. 1595.

MAGISTER FRATER IOANNES STHEphanus Chizzola Cremonensis Prior Generalis Fratrū, & sororum Ordinis Beatę semper q; Virginis Mariæ d̄ Monte Carmeli Regularis obseruantiæ. Omnibus Sanctimonialibus eiusdem Ordinis sinceræ dilectionis affectum.

CHRISTVS Iesus Pastor ille bonus, qui uenit quærere & saluum facere, quod perierat, circuibat omnes ciuitates, et Castella docens in Synagogis eorum, prędicans Euangelium regni, & curans omnem languorem, & infirmitatem. Quę Christi actio, quid aliud est, quàm nostra (qui pastoris munus in hac Sacra Carmelitarū familia gerimus) instructio: & uiua quædam admonitio: nempe ut eisdem uestigijs incedentes requiramus gregem nostrum, neq; eum fœdissima malorum huius temporis contagione inficipatiamur, ne dominus sanguinem ouium suarum negligentia nostra pereuntium de manibus nostris exigat. Quare mittimus ad uos sorores dilectissimæ, hęc salutaria decreta ad normam sacri Concilij Tridentini restituta, in quibus, nihil contrarium uitę regularis puritati si & cādori inueietis, sed potius paternus amor erga uestram spiritualem salutem, & sollicitudo nostra in repando religiosæ disciplinæ extincto decore potius elucebit. Valete in Domino, ex nostro Hispalensi Carmelo 26 Septembris. 1595.

CAPVT PRIMVM

De diuino officio, oratione, lectione, confessionibus, et communionibus.

CVM ILLVD SIBI ob oculos statuant vniuersæ nationes, pietate naturali adductæ, ut Deum pura mēte, & ritibus quibusdam externis in primis colant, & uenerentur, dedecus summū foret, si religiosæ personæ à communi hominum consortio selectæ, ut Deo optimo maximo famulentur, in diuinis laudibus psallendis, & sincera religione sectanda, cæteros quosque non antecellerent. Cum autem ad sanctimoniales valde pertineat laudare assidue Deum creatorē, conseruatorem, & redemptorem mundi, eidem gratias agere, & supplicare, ut suā misericordiam & salutē omnibus hominibus impartiatur: id circo statuimus, ut audito primo signo ꝑ horis quibus cūꝗ diurnis, aut nocturnis dicendis moniales omnes se parent, congruenti ordinis vestitu indutæ, & ante terminationem finalis pulsationis, omnes conueniant ad locum deputatū, deinde ad chorum humiliter, & deuotē accedant. *moniales ōnes ad chorū accedāt*

Diuinū officium a monialibus cū pausa dicatur.

2. Cum diuinũ officium celebrandum fuerit, distincte, attentè, & deuote, & cum conuenienti pausa in medio versus, a monialibus nostris celebretur.

Moniales non loquantur in choro

3. Colloquium, risus, & quicquid indignum est domo Dei, & eius diuinæ maiestate cum quâ colloquimur, in oratione à monialibus nostris omnino amoueantur.

Quæ sunt a choro exemptæ.

4. Nulla monialis excipiatur a choro diu, noctuq; exceptis illis solum, quæ vere infirmitate fuerint grauatæ, vel alijs occupationibus legitimis impeditæ, de quibus Priorissæ constet, super quo eiusdem Priorissæ conscientiam oneramus.

Priorissæ, subpriorissa teneantur ad chorum.

5. Priorissa vero, & subpriorissa primæ sint in deundo chorum, a quo nunquam, quacunq; de causa altera illarum abesse possit.

Quibus penis subjaceant quæ choro non interfuerint.

6. Quæcunq; autem contra hæc, quæ iussa sunt aliquid fecerit, pro prima vice admoneatur, & corrigatur in publico capitulo, pro secuda vescatur pane, & aqua in terra. Si vero in contemtum duxerit pænæ inobedientium subijciatur.

Martyrologium gregorianum recitetur quotidie in choro.

7. Non omittant moniales nostræ in horis canonicis ad primam legere Martirologium nuper reformatum iussu fæ. Recor. Gregorij Papæ decimo tercij, & eo tantum vti, omni alio prætermisso, ad præscriptũ dicti Ponticis.

Officio parua cum maiori dicantur in choro

8. Cum officium paruum beatissimæ virginis, officium mortuorum, septem psalmi, quindecim gradua les absoluantur, publice in choro cum officio maiori iux-

iuxta rubricas Breuiarij nulla tunc temporis chorum egrediatur, sed omnes eidem officio intersint, secus facientes pro modo culpæ a Priorissa corrigantur.

Quãdo sede re debeant moniales in choro.

9. Ordinamus quod nulla monialis seu dextri, seu sinistri chori sit ausa sedere, ante quam Priorissa, vel quæ præcedit ea ex parte, qua Priorissæ statuta est sedes, ex alia vero parte dignior, vel quæ præcedit, sederit.

Strepitus non fiant in choro.

1 0. Et quia strepitus in choro absoni sunt, caueant moniales nostrę, ne in eleuandis, seu in demittendis se dibus ex vehementi tabularum collisione strepitus emittantur.

A quibus incipiendæ sunt antip honæ in choro.

1 1 Item ordinamus, quod moniales, quę ad cantam dũ fuerint deputatę, ea, quę concinẽda fuerint, prius preparent, quam omnes moniales chorum ingrediantur, & ne sit in potestate cuiuslibet incipere antiphonas, responsorium, & quę cãtantur in choro admissã maiorem, seu ad quęcunq; alia officia: sed moniales ad id deputatę incipiant antiphonas, quas pôstquam inceperint, & debite progressę fuerint, reliquę oppor tune, subsequantur sub pęna panis, & aquę pro vice qualibet commissę negligentię cuiu.uis.

Quæ horas canonicas non persolu erit punia tur.

1 2. Moniales conuersæ dicant horas, prout regu la nostra præcipit, scilicet ut viginti quinq; uicibus dicantur Pater noster, et totidẽ Aue maria in nocturnis vigilijs, exceptis Dominicis, et solẽnibus diebus inquorum vigilijs predictum numerum statuimus duplicari, ut dicatur Pater noster vicibus quinquaginta. Septies autem eadẽ dicatur oratio in laudibus matutinis in alijs quoq; horis sigillatim eadem dican-

tur oratio, pręter officia vespertina, inquibus ipsam quindecies dicere debeāt. Et quotidie missam audiāt, super quo Priorissę conscientiā oneramus, ut diligentiam adhibeat.

Quę horas canonicas non persoluerit puniatur.

1 3. Quæcunq; monialis post solemnē professionem emissam, diuinum officium seu horas canonicas dicere neglexerit, & de hoc conuicta, aut confessa, vel etiam violenter suspecta fuerit, carceri mancipetur, per mensem.

Bis quotidie oratio mentalis habeatur in choro.

1 4. Et cum homo à peccatis magis abstineat, quo actibus humanis expoliatus Deo propius accedit, cōtemplatio quę & oratio mentalis Deo hominē coniungat, ut religiosæ nostræ in hac sancta meditat one se se exerceant, statuimus quotidie bis, post matutinas, & post completorium, tributum istud Deo persolui debere: ita ut facto signo omnes tam professæ, quam nouitiæ nulla excepta ad chorum conueniant, ibiq; per dimidium horæ qualibet vice, orationi mētali; cōtemplationi q; vacent, sub pæna priuationis vocis ac tiuæ & passiuæ ijs, quæ post trinam admonitionem interesse neglexerint, Præsertim vero eleuatis ad Deū mentibus inter cætera, diuina misteria, vitam, doctrinam q; Domini nostri Iesu Christi studiosè meditabūtur, passionem videlicet, mortem, resurrectionem, ascensionem in cælum, extremum aduentū ad iudiciū, beatorum gloriam, & damnatorum supplicia, alia q; huiusmodi, quæ ad Dei gloriam & propriam, proxi mi q; salutem pertinent. Et ut magis excitetur deuotio ad hæc misteria contemplanda, dictam orationem mentalem semper præcedet lectio aliqua spiritualis vernaculi sermonis, ut ex Patre Ludouico granatensi, vel patre Petro de Alcātara, aut simili alio pio libello.

Diciplina quando recipienda.

1 5. Cui contēplationi ut humilitatis virtus vniatur, volumus ut qualibet feria sexta per totū annum,

ac

ac inuigiliis ex præcepto ecclesiæ, & beatæ virginis, in aduentu vero, & quadragesima feriis quarta,& sexta, disciplinas sibi infligant post matutinas.

Moniales quotidie cõscientias suas examinent.

16 Et quoniam septies in die cadit iustus, & homo tam ex fragilitate naturæ, quam ex propria malitia,& generis humani hostis suadente nequitia, in varia quotidie incidit peccata, hortamur ut ante quam sonum capiant moniales nostræ Deo se se commendent: ac ab illo veniam peccatorum suorũ postulent. Nec omittant quacunq; ratione, aut causa facto signo silentij in proprias cellulas, quam primum se se recipere, ibi q; genu flexæ ante saluatoris imaginem propriæ conscientiæ, prius quam cubitum eant, examen faciant, commissa & omissa defleant, ac qua maiore possint humilitate, & cordis cõtritione delictorum suorum veniam deprecentur.

Pro quibus orandũ est in conuentumonialiũ

17 Præcæteris autem meminerint moniales nostræ pro sancta matre ecclesia, summo Põtifice, ac Prælatis, principum q; christianorum pace, & vnione, ac inter eos inuictissimi Regis nostri catholici, serenissimi q; Principis, nec non totius regiæ prolis fælici statu, & diuturna conseruatione quotidie peculiares ad Deum preces effundere: ut sint dies eorum sicut dies cæli super terram, & dies super dies Regis Deus adijciat, annos eius us que in diem generationis,& generationis.

Saltem semel in mense confiteri teneantur moniales et pro hibeatur extra neo cõfiteri

18 Et ut earum orationis sint magis Deo acceptæ, confiteantur sæpe moniales peccata sua confessario per superiorem deputato saltem semel in mense. Inhibemus autem districte in virtute sanctæ obedientiæ ne alicui extraneo alterius ordinis, vel etiã præsbitero sæculari vllæ confiteantur, si copiam confessoris nostri ordinis habere potuerint,

19 Permitimus tamen, & ita prouincialis vel com-

Confessari us extraordinarius monialibus exibeatur. missarius noster curabit, ut ipsis monialibus extra ordinarius confessarius bis, aut ter quot annis exhibeatur, qui earum confessiones audire possit, prout mandat sacrum conciliũ Tridentinum: tamen erit ex nostro Ordine.

morientibus quis confessor concedendus. 20 Monialibus ad mortem ægrotantibus, concedatur confessarius ex nostro Ordine, quem ipse elegerint: volumus enim in tanto periculo omnẽ ipsis concedi consolationem, & ad salutem æternam adminiculum.

Cõfessiones puellarũ audiat confessarius monialium. 21 Confessarij monialium confessiones insuper puellarum sæcularum audiant, quæ in earũ monasterijs reperiuntur ad educatioenem, & eas communicent, ipsarumq; in spiritualibus curam habeant.

Quibus diebus communicare teneãtur moniales. 22 At vero quia nihil nos Deo magis coniungit, nihil q; diuinæ naturæ nos magis consortes efficit quam Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum dignè a nobis receptum, sciant moniales nostræ se, ad tãtum, tamq; diuinum Sacramentum sumendum duo decies in anno teneri, nempe in dominica prima aduẽtus, in Natiuitate Domini, in Purificatione Beatæ Virginis Mariæ, in prima dominica quadragesimæ, in die cenæ, in Anuntiatione Beatæ Virginis, in Paschate Resurrectionis, in Pentecoste, in die Corporis Christi, in Assumptione Beatæ Virginis Mariæ, in Natiuitate eiusdem, & in festo omnium sanctorum. In quibus solemnitatibus, illud deuotè suscipiãt cappis albis indutę & omnes simul coniunctę atq; & nulla monialis absq; licencia suę Priorissę à communio-

ne

ne abstinere audeat, sub pæna grauioris culpæ pe duos dies irremissibiliter sustinenda.

2 3 Hortamur tamen moniales nostras, ut singulis diebus Dominicis, ac alijs festis ex præcepto ecclesiæ communicen: timo si quæ frequentius ob suam deuo tionem tantum Sacramentum recipere velint, non eis inhibemus, sed ut a quocūq; Sacerdote Ordinis nostri ibidem celebrante hora sibi magis commoda in mane communicari possint, permittimus

exhortatio ad frequentē vsum sā ctissimi sacramenti.

2 4 Cæterum animaduertat ob tanti Sacramenti reuerentiam maximam sibi fore necessariam dispositionem, quam vna quæq; post suorum peccatorum humilem confessionem Sacerdoti factam: non de rotium, non per de ambulationem, aut vant colloquia, sed ōes orationes, & Sanctus meditationes ac quirere studebit: simulq; ne eius Sacramenti fructus depereat, continuam illa die habere curabit Sacram lectionem, vel deuitis Sanctorum, vel de alia re spirituali iuxta, propriam deuotionem.

Indie communiōis moniales sint deuote.

2 5 Diebus festis ut otiū a quo mala omnia oriūtur euitetur moniales nostrę, tēpus, quod sibi a diuinis officijs, & consuetis orationibus, superfuerit, in rebus diuinis legendis, aut meditandis consūmant: quæ ad Dei, & ad ipsus cognitionem eas ducant, viamq; mōstrent perfectionis, & æternæ vitæ. Et ut id commodius facere possiat, ordinamus ut eisdem diebus festiuis post vesperas lectio aliqua spiritualis ex vitis sā

Diebus festis otium a monialibus euite. Et lectio spiritualis incō munihabeatur

ctorū

ctorũ in loco commodiori omnibus monialibus præsentibus,& audientibus habeatur: cum huiusmodi lectio fructuosa sit, & suauis animarum oblectatio, & vitia coerceat,ac ad virtutes inflammet. Quæ vero interesse neglexerint arbitrio Priorissæ corrigantur, & si Priorissa negligens fuerit,ab officio per duos menses suspendatur.

Quando se deredebent in choro.

26 Dũ cantatur Kyrie eleison, gloria in excelsis,et credo nulla monialis sedeat,etiam cantantibus organis. Dum vero cantantur psalmi cum organo (canticis magnificat,Benedictus,& nunc dimittis exceptis) sedere poterunt,præter nouitias,quæ semper stantes ante lectorile directo ordine manere debent.

Quomodo et quid sit cantandũ in choro.

27 Cantus monialium nostrarum sit grauis,& cõmuni ordinis vsu receptus: sed neq; aliquem cantum profanum magis ad lasciuiam, quam ad deuotionem prouocantem,monialis aliqua decantare audeat,sub pœna grauioris culpæ cantantibus,et depositionis ab officio Priorissæ,& subpriorissæ permittẽtibus infligenda.

Officium defunctorum pro fratre defuncto a monialibus dicatur.

28 Ordinamus,ut in conuentibus nostrarum monialium cantetur totum officium defunctorum,cum vesperis,& laudibus & missa pro vnoquoq; fratre defuncto illius Prouinciæ: & quæ libet monialis dicat vnum nocturnum psalterij extra chorum,& vna quæq; conuersa dicat triginta pater noster, & totidem Aue Maria pro eodem fratre defuncto,ut sic ad inuicem fratres & sorores spiritualibus adiuuentur suffragijs. Præcepimus nam q; conuentibus fratrum ut eadem suffragia fiant pro vna quaq; moniali nostra defuncta, quæ,p. fratribus defun tis fieri cõsueuerũt.

Cap-

CAP. SECVNDVM

De communi vitæ vsu, modoq; viuendi cõmuniter, & de proprietate tollenda

INTER ALIA, QVÆ CARMELItæ Deo in professione promisserũt, paupertatis volũtariæ votum maxime effulget. Ideo in omnibus monasterijs omnes nostræ moniales quo ad cibum, potum, somnum, vestitum, cæteras q; res attinet, communiter viuant, ut a sacro Concilio Tridentino decretum est nec quicquam inter eas differat, aut alia alijs præferatur, aut post habeatur, quem admodũ paupertatis votum postulat, ut tuum ac meum & omnis priuata rerum possessio & re & verbo omnino tollatur, omnis & super uacaneus, & inanis rerum vsus.

Moniales cõmuniter viuant quo ad victum et, quo ad vestitum.

2. Nec vlla sit, quæ quicquam possideat, aut habeat ut proprium, etiam si ad necessitatem sit ei a superiore cõcessum. Vsus enim omnium rerum, quæ sibi cõceduntur, est omnino incertus, & ad voluntatem superioris amobilis.

3. Quoniam monasteria fere omnia monialiũ nostrarũ, Hispaniæ, et lusitaniæ pauperrima sunt, nec po-

Moniales possint victũ laborando quærere.

ſtunt ex annuis redditibus, vel eleemoſinis conſuetis neceſſaria ad victum & veſtitum monialibus tribuere (ut experti ſumus in noſtra generali viſitatione) & cum prædictis monialibus, quæ non habeant vnde commode ſuſtentare ſe valeant, ex declaratione illuſtriſſimorum cardinalium congregationis concilij liceat artificio, & proprijs manibus, aut alijs iuſtis medijs victum ſibi quærere, dummodo ſancta, & honeſta earum clauſura ſeruetur. Id circo ordinamus quicquid monialibus noſtris donatum, legatum, relictum ve ſit, vel etiam earum labore, vel induſtria partum tradi debere prioriſſæ quæ ex eo in arca depoſiti aſſeruato primum monialis ipſius cuius cauſa id quæſitũ eſt, & ad quam pertineret, niſi paupertatis votũ obſtaret, neceſſitati prouidebit: reliquum conferat ad vſus monaſterij.

Quomodo ſit prouidendũ neceſſitati busmonialiũ

Moniales nõ accipiant dona ſine licentia Prioriſſæ

4. Vt q; omnis proprietatis tollatur occaſio, & votum paupertatis accuratius, ſeruetur dona quæ ſingulis mittuntur, ad præfectam deferantur, nec vlla poſſit illa accipere, aut ad vſum adhibere, niſi ſciente, & conſentiente prioriſſa, quæ in id omnino incumbere debet, ut ex monaſterio vitium proprietatis tanquã multorũ malorũ cauſã euellat: nec cuiquã permittat ut, pecuniam apud ſe habeat, aut apud conſanguineos, aut extraneos ſub pœna carceris per annũ.

Prioriſſa quando cellas monialiũ viſitare tenetur.

5. Ter autem in ſingulos annos, prioriſſa vna cum diſcretis, cellas, & ſupellectilem ſingularum monialium diligenter inquirat, & ſcrutetur: ne vlla quicquam habeat proprij, aut pluſquã ei ad vſum ſuum conceſſum fuerit. Quod ſi quæ proprij aliquid tenere ɋ̃ prehenſa aut cõuicta fuerit per bienniũ actiua, & paſſiua voce ſit priuata ex tridentini concilij decreto: multo q; magis quæ ex communi, aut ex eo, quod alicuius vſui tributum ſit, furtim ſibi aliquid

quid vindicauerit.

6. Si preterea speculum, catellos, vnguenta, aut suffimenta, & eiusmodi in anium rerum quicquam apud aliquam repertum fuerit, Priorissa statim idē monasterio auferendum, & eam, apud quam repertum fuerit, acriter puniendam curabit.

7. Monialis siue velata, sive conuersa sit eleemosinam dare largiri, aut vendere vestes aut bona cuius vis generis sint, licet ut ad vsum sint tributa, omnino non possit: Quæ secus fecerit velum ei per mensem adimatur, & velum non habens ter verberibus ad disciplinam a Priorissa affligatur. *Qua pæna plectetaque vestes an ali uendiderit.*

8. Sciant moniales nostrę munerum largitionem omnibus regularibus vtriusq; sexus esse prohibitam juxta Serenissimi. D. N. Clementis octauo metum quem inuiolabiliter obseruari pręcipimus. *Munerum largitionem Prohibitum.*

9. Ad sonitum minoris cāpanæ omnes conueniant ad benedictionē mensæ, quam Priorissa, vel vicaria vel ipsis absentibus hebdomadaria faciat.

10. Deinde loco, & ordine discūbentes non prius discedant, quam gratiæ Deo actæ fuerint. Quæ non obedierit, vno die obsonio priuetur,

11. Omnes eodē pane, & pitantia vescantur. Mantilia quoq; vasa, in quibus bibitur, & cætera vasa necessaria ex communi pecunia emantur, & necessarijs omnibus absq; discrimine prouideatur.

12. Mane, et vespere ad primā mēsam et secundam aliquis liber spiritualis, qui ad religionē, et deuotinē incedant, quotidie legatur omnibus discūbentibus, et cum silentio ac attentione audientibus, ut vna cum corpore mens etiam recreetur. *Ad primā et secūdam mensam semper legatur.*

13. Ieiunēt autē omnes nr̄æ moniales preter ieiunia ab ecclesia instituta tam per anniū quā per quadragesimam *Quibus diebus teneantur moniales ad ieiunium.*

ssimi, & quatuor tẽpora) etiam pertotum aduentũ in vigilia corporis Christi in singulis diebus quod libet festũ Beatæ virginis præcedẽtibus, in litania maiori scilicet in die S. Marci (si in die dominica nõ venerit), in litania minori, tribus s. diebus rogationum ante ascensionem, nec non in omnibus sextis ferijs, excepta illa, quæ est infra octauas resurrectionis dominicæ cuius ieiunium monialium arbitrio relinquimus. Imo ab exaltatione sanctę crucis usq; ad Pascha resurrectionis, moniales nostrę ieiunent ferijs quartis, sextis, & sabbatis iuxta dispensationem prioris generalis, sed & sciant pertotum annum nulli moniali nostri ordinis licere carnes comedere, nec intestina aut sanguinem ferijs quartis & sabbatis, prout regulæ nostræ mitigatæ forma præcipit. Poterunt tamen priorissæ (exceptis ieiunijs ab ecclesia, & aduentu) de usu lacticiniorum, & abstinentia secundũ varias locorũ consuetudines ordinare: & præterquam in ieiunijs pro ecclesia in dictis tenues refectiunculas in communi refectorio ratione medicinæ concedere. Si quæ autem monialis contra nostræ regulæ, nostrarum, q3 constitutionum tenorem carnes comederit absq; euidenti necessitate voce, & loco careat pro prima vice per sex menses: pro secunda per annum, protertia per sex annos: & Priorissa si permisserit suspendatur super quo nullus valeat dispensare, nisi generalis. Si vero ieiunare contempserit, pro qualibet vice pænã grauioris culpæ per duos dies sustineat.

Indulgentia conceditur monialibus pro obseruãtia Regulæ.

14 Aduertant autẽ moniales nostræ in regula nostra mitigata ab Eugenio quarto fælicis recordationis, quam profitemur concessam esse plenissimam absolutionem omnium peccatorum in articulo mortis fratribus & monialibus nostris, si regulam mitiga-

tam

tam obseruauerint & in obseruantia ipsius vixerint, & dummodo per annum integrum ieiunent: cōputando in singula hebdomada vnicum diem, quo ad ieiunium alias vel ex præcepto ecclesiæ, vel ex regulari obseruantia, vel ex iniuncta pænitentia aut voto, aut alia causa non teneantur. Quod ideo vnicuiq; ad memoriam reducere voluimus, ne in re tanti momenti aliqua monialis nostra ignorantiam prætendere valeat, sed vna quæq; animæ suæ saluti, & consciētiæ trāquillitati cōsulat & si in dicto anno vel aliqua eius parte sint legitime impeditæ, anno sequenti, vel alias quam primum potuerint modo simili supplere ieiunium teneantur.

Quibus diebus teneantur moniales ieiunare.

15 Cum Pius .2. fœ.re. Generali ordinis pro tempore existenti facultatem concesserit qua conscientiæ suæ arbitrium cum vniuersis vtriusq; sexus eiusdē ordinis nostri professoribus circa ieiunium eorum dierum, quibus, extra diem dominicam ab Eugenio quarto prædecessore suo esus carnium fuerat permissus pensata qualitate locorum personarum, & temporū dispensare valeat atq; insuper. Sixtus quartus ne dum id confirmauerit, sed vlterius eidem Ordinis Generali, ut tres dies, plures vel pauciores ad ieiuniū faciendum nominare, aut remittere posset, libere indulserit: Nos filiarum nostrarum cōscientiæ tranquillitati in hoc pro munere nostro satisfacere cupientes, attenta temporis calamitate, Ordinis paupertate, religiosarum assiduis diu noctuq; laboribus, ac locorum vniuersali penuria, declaramus ex authoritate nobis ut supra cōcessa moniales nostras ab exaltatione sanctæ crucis vsq; ad pascha ad ieiuniū feriæ quartæ sextæ ac sabbati p regulę obseruātia qualibet hebdo

 mada

mada teneri, ieiunium vero secundæ tertiæ, & quintæ feriæ ob supra dictas causas (nisi hisce diebus ex præcepto ecclesiæ aliquod ieiuniũ interuenerit) in Domino remittimus, & relaxamus.

Moniales loco concluso dormiant. 16. Vniuersæ moniales, fieri potesti vno loco dormiant, à priorissa, vel eius vicaria optime concluso: cuius claues ab ipsa Priorissa asseruentur.

Delecto & cellis monialium. 17. Singulæ tamen in singulis lectis omnino dormiant: & in singulis etiam cellis, si tanta sibi sit copia cellarum ut omnes capere possint. Cellæ vero die nocte q; apertæ sint, ut Priorissa in singulas horas, si libuerit, inspicere eas possit.

Priorissa visitet cellas monialium. 18. Dato autem signo eundi cubitum, loco q; vbi dormitur clauso, Priorissa aut eius vicaria, vel aliqua ex discretis omnes cellas visitet, ut an omnes suis dormiant locis animaduertat.

scapulario dormiant. 19. Moniales itidem nostræ cũ scapulari dormiant sub penæ grauis culpæ, exceptis infirmis, quarũ arbitrio relinquimus, ut scapulare induant, vel deponant.

Moniales nõ vtentur linteaminibus lineis. 20. Linteamina quoq; quibus nostræ moniales vtentur non ex lino, sed lana confecta sint de pictæ vel coloratæ, sed simplices, honestæ, & religiosæ, ut in cellis nihil sit, quod præ se ferat vanitatem: quod q; voto paupertatis repugnet.

Quibus locis silentium a monialibus seruandum 21. Cum q; secundum regulam omnes Carmelitæ ad obseruantiam silentij in choro, refectorio, dormitorio, claustro & in cellis teneantur: statuimus ut priorissa, vel eius vicaria horis statutis silentium pulset, post quam pulsationem omnes se se recipiant in cellas

cellas suas: & quæ contra regulæ formam silentium fregerit, panẽ, & aquã in terra per tres dies comedat.

22. Vestimenta monialium nostrarum lanea sint & grisei coloris: tunicę sint rotundæ, & sine caudis, non sint consutæ more secularium fœminarum, sed sint sine filis de serico tam in manicis quã in collo, & alibi: scapularia sint breuiora tunica, eiusdem coloris, & etiam sine serico: vtantur zonis super tunicam ex corio nigro, ad latitudinem vnius digiti cũ dimidio per transuersum, non ornatis auro, vel argento, aut alio fulgenti metallo, sed satis erit, si in extremitatibus, ferro muniantur. *De forma vestimentorum monialium.*

Cappæ sint albæ, & breuiores superiore tunica, sint q; a parte anteriore super pectus consutę. Indumenta interiora sint grisea, vel alba, non alterius coloris. Quod omnino volumus inuiolabiliter obseruari, & contra venientes acriter puniantur. Hortamur etiam omnes moniales nostras, ut camiseis laneis vtãtur, inquantum eis per valetudinem licebit. Prohibemus tamen ipsis camiscas byssinas, crispatas, aut, more secularium consutas: & non vtantur velis sericis, sed omnia honesta sint, ut sponsas decet Iesu Christi, qui est honestatis amator.

Cap.

CAP. TERTIVM.

De clausura, & quæ ad eam tuendam aliqua ratione pertinent.

Duæ tantũ januæ in monasterijs monialium erũt

MONIALIBVS NVLLA quidem nimia diligentia videri debet ad eius thesauri custodiam, cuius causa propinquis re familiari ac terrenis omnibus rebus, curis q; renunciantes insepta monasterij se incluserunt. Vnde ut sanctum earũ propositum, ea ex parte, qua Diaboli insidijs maximè patet, communiatur, statuimus, ut monasterium, ianuas, per quas ad illius septa aditus pateat, duas tan tum habeat, & alias pretęrea nullas. Quarum duarũ ianuarum vna iumentis, curribus, vehiculis q; agen dis, altera alijs vsibus, & commodis necessarijs inseruiat. In quo autem monasterio vna tantum ad omnem tũ actũ, tũ vsum satis esse videbitur, curabũt Prouinciales in suis visitationibus, ut in eo dumtaxat vna sit.

Quomodo cu dantur januæ

2. Ianua vtraq; duplici assere, eo q; firmo constet, ac sine vlla item sit, ne minima quidem rimula, limen è mar-

è marmore, solido vel lapide habeat, quod strictè ipsi portæ cohæreſcat.

3. Ianuæ curuum, in mentorum ve, altera ex afferibus firmis, ad cancelli ſpeciem confecta, in monaſterio ipſo adiungatur, quæ à prima ianua paululum diſtet.

4. Ad ianuam alteram aliis vſibus accomodatam, cui rota, quam turneum vocant, adiungatur, duæ moniales, quæ ianitrices dicuntur, ſemper aſſiſtant.

5. Singulæ hæ tres ianuæ, duabus clauibus fabrili opere, interſe diuerſis, claudantur, quarum vnã, etiam die, Prioriſſa, alteram, altera monialis ex antiquioribus apud ſe perpetuò habeat.

6. Rotæ omnes amoueantur, atq; obſtruantur, vetitæ q; in poſterum ſint, præter illam communem, & alteram in locutorio extructam, & aliam in eccleſia ad ſacras veſtes, & orna menta Miſſæ neceſſariò è monaſterio exponenda acomodatã, quibus adiungitur oſtiolum, ſeu feneſtella in eccleſia pro communione, ſeu ſanctiſsimo ſacramẽto porrigendo deſtinata, & alia feneſtrella pro confeſſionibus audiendis.

7. Sing ulis rotis à parte anteriori monaſterij vncus firmiter impactus ſit, ne pro libito verti extrinſecus queat.

8. Si vero loca, vt dicunt, locutoria, ſeu parlatoria plura erunt, in vno tantum, aut in altero ad ſummum, Prouincialis iudicio, rota ſit.

9. Rotæ, quæ in eccleſiã ſpectat, valuæ binæ apponantur, alteræ interiores, quarum clauis à Prioriſſa teneatur, alteræ exteriores, quarum clauis apud capellanum ſit, alium ve, qui ſuperiori videbitur.

10. Rotarum altitudo ne maior ſit cubito: & vncijs octo, latitudo autem cubitalis, feneſtrela confeſſionũ minor ab omni parte ſit, dimidia quãtitate præſcripta

1 1. Ad omnes fenestras, vbi colloquendū sit, duo clatri ferrei, seu cancelli, construantur, qui saltem pal mo distent alter ab altero, ac inter virgas ferreas, quibus singuli cancelli compacti sunt, non plus omnino quam vncia intersit, sint autem virgæ ita solidæ, vt nec facile frangi, nec flecti possint.

1 2. Intimo cācello, quo moniales ad colloquendū accedunt, sit lineus pannus nigri coloris, ligneis tabellis affixus, instar fenestræ, quæ aperiri possit, cum erit colloquendum.

1 3. In eo panno lineo concedimus, ut fieri possit quadrata fenestellula nouem tantum modo vnciarum cuius clauis à. Præfecta custodiatur: neq; eam, fenestellulam aperire liceat, nisi quo tempore colloquēdū sit cum superiore, aut cum parentibus, & fratribus, monialium, & aliis à recta propinquitate coniunctis, aut cum instrumentum aliquod confici, vel sacrum sermonem audire oporteat.

1 4. Ostia locorum, quæ colloquutioni solū, & intus, & foris sunt attributa, semper clausa sint, quorū claues sint apud Priorissam, nec nisi cum opus fuerit, longiori colloquio, aperiantur. Cæterum ianitrices, seu rotariæ ex rota respondebunt pulsantibus.

1 5 Prima porta monasterij, quæ est in primo ingressu ante clausuram, claudatur, à parte exteriori, nulla vero ratione, à parte interiori, cum nulli moniali etiā conuersæ clausuræ portam egredi liceat. Clauis autē huiusmodi conseruetur apud confessarium, vel alium religiosum probum iudicio, Prouincialis si ibidem vllus commoratur, vel saltem apud procuratorem, vel personam aliam omni mali suspicione carētem

quæ

quæ quotidie mane, & vespere aperire, & claudere portam valeat, ex decreto Sanctissimæ cógregationis Regularium.

16. Fenestra, perquam moniales nostræ corpus, & sanguinem domini nostri Iesu Christi à sacerdote celebrante eleuatum adorant, lineo panno perpetuo cõ tecta sit, qui tantummodo cum eleuatur sacro sancta Eucharistia amoueatur, fenestræ autem ratio sit huius modi, ut sacerdos ex altari moniales intueri nequeat. Prohibemus insuper monialibus nostris, ne ad dictã fenestram etiam cum parentibus, aut consanguineis colloquantur.

17. Curent Reuerendi prouinciales, & commissarij ne è vicinorum ædibus, qui cunq; illi sint monasteria inspiciantur, inuocato etiam ad hoc principium auxilio, ut monialibus ab externorum hominum aspectu, & auditu liberius secure per monasterium ambulare liceat, sed etiam quæcunq; fenestræ, & loca monialium, vnde vel externas domos, vel vias publicas de prope inspicere possit, ita obstruantur, ut moniales inde nec videre, nec videri queant.

18. Quem admodum à sacro concilio tridentino sancitũ est, moniali professæ nulla ratione è monasterij septis egredi liceat, nisi in casibus expressis in bulla fæ. re. Pij. Quinti sub pœnis ibidem contentis. Id circo caueant quicunq; nostri Ordinis superiores, ne infirmas moniales ad balnea, seu domos consanguineorum, habita etiam super hoc medicorum attestatione exire clausuram permittant, præterquam in casibus prædictis & mãdato sãctissimi domini nostri Clemẽtis viij. nobis per literas illustrissimi. DD. Cardinalis Alexãdrini Romæ die 20. septẽbris 1594 datas notificato *Moniales in firmæ non exeant ad balnea.*

Moniales ne minem intro ducant intra septa monasterij.

19. Caueant autem omnes moniales, cuiuscunque dignitatis existant, ne quamuis personam marem, aut fœminam, cuiuscunque ætatis, ut cõditionis extiterit, ecclesiasticam, aut sæcularẽ die, vel noctu intra septa monasterij introducant, vel ingredi permittant, quacunque de causa, nisi obquam, certis ministris, & personis in monasteria ingredi licet. Quod ut certius constet omnibus, eorum omnium, qui necessarij visi sunt, nomina, & causas subijcere iudicabimus.

Confessarius quando potest ingridi monasteriũ monialium.

20. Primo igitur confessarius ingredi poterit, ut ægrotantium monialium, quæ ad confessionale accedere non possunt, confessiones audiat, ut Sanctissimã Eucharistiam grauiter laborantibus pro viatico ministret, ut easdem, in articulo mortis constitutas extremæ vnctionis sacramento muniat, ut moribundas cõsolationibus spiritualibus atque officijs adiuuet. Is autẽ prouectæ ætatis sit sacerdos, & probatæ vitæ, atque in casibus conscientiæ non leuiter eruditus.

Socius confessarij qualis esse debeat.

21. Socius confessarij, ut confessario semper illis ministerijs comes adiungatur, quique dum confessarius ægrotæ confessionem audiet, eo loco sit, ut aperto cellæ ostio, ipse & confessarium intueri, & ab illo aspici itidem possit. Ipse quoque senior & honestis moribus sit. Cum nulla vnquam, sine superiorum licentia colloquatur, nisi cum monasterij præfecta, & rotæ & foresteriæ præpositis. Hi nunquam intra monasterij septa cibum capiant sub graui suspensionis pæna arbitrio Prouincialis subeunda. Sed cum necesse erit in hospitalitatis loco, modico, & simplici cibo ad reficiendas vires sint contenti. At ne vnquam ibi pernoctent, nisi cum in extremo vitæ periculo monialis aliqua fuerit. Illos porro ingredientes & egredientes duæ moniales seniores natu semper comittentur

tur, & confessario confessiones audiente cũ socio sit, eo ipso loco, quo supra,

2 2. Medicus ordinarius, ut quæ ægrotauerint, moniales inuisat. Alterq3 item Medicus, qui extraordinem ingrauioribus morbis adhiberi possit, facultate tamen impetrata, quoties ingredi necesse habet.

Medicus etiam potest ingredi monasterium. Casus in quibus licet ingredi septa monasterij & quibus personis licet.

2 3. Chirurgus, aut tonsor, ut vlcera, aut plagas curet venam q3 cum opus est, aperiat. His autem, officij necessarij causa, ingredientibus, duę, ut dictum est, assistant moniales ex antiquioribus, reliquis, quo ad eius fieri poterit, remotis.

2 4. Cribator, tricipurgandi causa, quod tamen fiat quam rarissimè, bisquippe, aut ad summum ter in anno.

2 5. Molitor, ut illud, ad pistrinum conterendum sumat, tum etiam ut farinam in monasteriũ reportet, quod item rarius fiat.

2 6. Pistor intra monasterij septanõ recipiatur, sed vbi furnus in monasterio nõ est, prę foribus panẽ cru dum excipiat, quem foras ad furnum exportet, rursus q3 coctum illud reportet. Id circo Prouincialis cu ret, ut in omnibus monasterijs, in quibus commodè id fieri poterit, furnus ad coquendum panẽ construatur, ut pistores, eorum q3 ministri nedum ab in gressu, qui verè non est necessarius, sed etiam accessu, arceantur, ac pro coquendo pane, vel inflammãdo furno nullus nec mulier intro ducatur, cum per se mo niales, sinè alterius adiutorio id præstare valeãt. quod intelligi volumus de quauis actione, quam per se moniales obire possunt.

2 7. Olitor, ut hortos, ac viridaria serat, ac colat, qui tamen cum vites putandæ sunt, vnum aut alterum so cium pro loci magnitudine habere poterit, qui à su pe riore sint probati,

2 8. Coloni, ut frumentum, vinum, ligna, & reliqua id genus vehiculis, & iumentis inuehant ac recondant.

2 9. Muliones, agasones, & equi ductores, ut allatas res, quæ tamen à monialibus gestari non possunt ipsi introferant, equi vero aut muli, boues, asini, alia q; ve iumenta in monasterijs non alantur. Ideo nec stabula ulla, aut præsepia permitti volumus, & si quæ alicubi sunt ad alium vsum tranferri, & præsepia dirui, præcipimus, & mandamus.

3 0. Baiuli vinarij, ut vinum vel recondendum importent, vel conditum exportent, vel cum opus est, in alia dolia transfundant.

3 1. Lignarij, ferrarij, & cæmentarij fabri, cum scilicet aliquid illorum operum adhibere necesse est.

3 2. Architecti, & monasterij protectores, cum de officio faciendo deliberabitur: sintq; ij & graui confirmata q; ætate, & probatæ, nec non integræ vitæ moribus.

3 3. Sepulturæ curator, ut monialis mortuæ corpus sepeliat, si in interiori ecclesia erit tumulandum, quo tempore præter eum, & confessarium nemini alij omnino ingredi liceat. Preces tamen funerales in exteriori ecclesia monialibus non respondentibus recitentur a fratribus. Vbi autem monialium sepultura in exteriori fit ecclesia, tunc nemo prorsus ingrediatur, cum facile sit conuersis corpus vsq; ad monasterij ostium deferre. Cæterum maxime probamus huiusmodi sepulturam, in interiori haberi ecclesia, ne quæ dum vixerunt monasterij septis nunquã exierũt, mortuæ exire compellantur.

Nulli liceat celebrare in interiori ecclesia nec superioribus ingredi nisi visitationis causa.

3 4. Capellanus, vel confessarius, aut quiuis alius superior nullo pacto missam in interiori ecclesia celebrare audeat, nec in die cænę domini Sanctissimum sacra-

Sacramentum in ſepulchro,eadem in eccleſia interiori reponant: ac nunquam ij monaſterij ſepta ingredi debent,niſi viſitationis gratia,aut alia neceſſaria cauſa pęnas alioquin ex ſacrorum canonum iure, ſummorum q; pontificum conſtitutionibus ipſi quoq; ſubituri. Quinimo etiam tempore viſitationis, functiones illas,quas ęquè commode extra clauſuram obire poſſunt,intra clauſuram minime exequantur, qualia ſunt ſcrutiniũ, examen introitus,& exitus librorum, acceptio ſuffragiorum in electionibus,& ſimilia,quę ad feneſtellam extra clauſuram perfici commode poterunt.

35 Supradicti autem omnes ſęculares etiam neceſſaria de cauſa, monaſterij ſepta ingreſſuri, non aliter ingredi permittantur, niſi prius in ſcriptis obtenta licentia à ſuperiore ad id per nos, vel commiſſarios noſtros deputato, nec non per Reuerendiſsimum loci ordinarium viſa,& approbata. Sufficiet tamen illas perſonas,quas de die in diem introire contingit, ſemel huiuſmodi facultatem habere, quam quolibet anno Prouincialis, vel alius, ad id deputatus renouare poterit. *Ingreſſuri ſepta monaſterij habeant licentiam in ſcriptis.*

36 Moniales cum nemine externo omnino loquãtur,niſi is licentiam in ſcriptis a ſuperiore monaſterij attulerit. Huiuſmodi vero licentia accipiatur ab ijs, quę rotæ ſunt præfectę & ad Prioriſſam prius deferãtur,quam monialis,quę in ſcripto eſt nominata, & cũ qua colloquendum eſt, vocetur. Prioriſſa autem viſa licentia concedat veniam,& benedictionem moniali, ut cum deſcriptis in licentia tantum modo colloquatur. Quę autem contrauenerit per tres menſes priuetur necum quocunq; etiã cõſanguineo colloquatur. *Moniales nõ loquantur cum externis qui non habuerint licentiam in ſcriptis.*

tempore prohibitō cū sæcularibus nō loquantur.

37. Cæterum ne sacris diebus, quibus orationi, cæteris q; pijs exercitationibus moniales vacare debēt: tempus, sermonibus minime necessarijs consumant, quoties dies festi, ex præcepto ecclesiæ celebrantur, tempore etiam aduentus, & quadragesimæ, & quo die summitur Eucharistia, & quando diuina celebrantur officia, cum externo nemine colloqui permittantur, nisi ita necessitas postularit sub pęna supradicta contrauenienti, & rotę prefectis sub pęna priuationis officij per annum, nisi impedierint, & priorissam monuerint.

Patres & fratres poterunt cum filiabus & sororibus monialibus sine licentia in scriptis alloqui.

38. Patres tamen, & fratres non impetrata illa colloquendi facultate, sed seruatis cęteris regulis, hac de re latis, cum filiabus, & sororibus, tātum colloqui poterūt, sed monasterij septa, nūquā ingredi illis licebit.

Nemini liceat accedere monasterium causa docendi cantum.

39. Nemini omnino nec ecclesiastico, nec sęculari, nec mari, nec fęminę licet adire monasteria nostrarū monialium docendi causa cantum, quem figuratum vocāt, in quo dispēsandi facultatē adimimus Prouincialibus. Aliqua tamen monialis, quę canendi artem optimè calleat, quotidiè hora magis opportuna, reliquas moniales cantum edoceat.

Pecuniæ vestes & gemmæ alienæ in monasterio nō seruandæ.

40. Inhibemus, ne moniales depositi, aut custodię causa in monasterio habeant pecuniam, gemmas, vestes, aut alia eius generis cuiusuis personę sub pęna Priorissę, si permiserit, priuationis officij, cęteris, vero expoliatione.

Moniales nō induantur vestibus more secularī.

41. Moniales, ne animi quidem relaxandi causa, sęcularium virili, aut muliebri vestitu vtantur, cum deceat Dei famulas vestes ab earum professione alienas induere, verum decoro semper seruato: omnium, & temporum, & actionū, permittente Priorissa, hones-

te,

te, & quemadmodum sacras Deo virgines decet animum remittere licebit.

4 2.. Nulli moniali fas sit ad quemquam secreto literas scribere, preter ad superiorem, & Patrem, ac matrem, nec ad missas literas aperire, & legere, nisi priorissa prius legerit, vel repente legi iusserit. Que contrauenerit in cella sua, per duos menses singulis ferijs sextis in pane & aqua ieiunans manere cogatur. Qui nimo si eadem litere ullam criminis suspicionem haberent, grauiori pena arbitrio Prouincialis iuxta delicti quantitatem plectatur.

Quae pena ponienda quae literas secreto scripserit

4 3. Neminem cuiusuis gradus, status, aut conditionis nec laicum, nec ecclesiasticum in nullo monasteriorum nostrorum monialium hospicio, quod foresteriam vocant excipi, aut ad ea diuersari volumus nec etiam visitatorem etiam si fratrum monasteria non habeantur excipitur confessarius, cui aliquando ob vrgentem causam id conceditur.

In forestaria monialiũ nullus excipiatur hospes.

4 4. Ceterum in huius modi hospitijs vbi interdũ, aut cibus capitur, aut dormitur, ut dictũ est ex vrgẽti necessitate fenestre nulle ne exigue quidẽ insint immo neq; rimule, aut foramina, que in monasteriũ spectẽt.

In foresteria fenestre omnes admonasterium spectantes prohibentur.

4 5. Monasteria tandem illarum monialium nostri ordinis, quas beatas in Hispanijs vocant, que ideo velum negligunt, ut ad clausuram minime astringantur, adq; ideo ad libitũ ẽ clausura egredi, & intra clausuram extraneas personas introducere posse pretendunt, nulla ratione permitti volumus. Id circo in virtute sancte obedientie, & sub pena excommunicationis late sententie, nec non priuationis officij precipi-

Beate inclusae ad velũ accipiẽdum aprouinciali bus cõpellantur.

mus Reuerendis Prouincialibus ut dictas moniales ad velū accipiendum (pro ut in ordine nostro de more esse solet) & ad clausurā seruandam, & cętera omnia præstāda quę tā in his nostris decretis, quā in antiquis cōstitutionibus, & regula præcipiuntur ōnino cogant, & sub quibuscunq; pęnis ecclesiasticis, & cēsuris cōpellat, vel si pertinaces extiterint, illis adimant facultatē recipiēdi nouitias, ut tandē intereāt, & ad nihilum redigantur.

CAP. QVARTVM

De nouitijs recipiendis, vel ad professionem admittendis.

Inuitæ puellæ ad monasteria nō recipiantur.

CVM PRIMVM PVELlæ ad suscipiendū habitum offeruntur, Priorissa parentes, vel eos, quorum curæ commisse sunt, admoneat excommunicationis, quæ proposita est à sacro concilio Tridentino, ijs qui suas puellas, vel alienas inuitas habitū suscipere, aut profiteri religionem cogunt. Idem Reuerēn

di

di Prouinciales, cum eorum consensus requiritur, fa-
cere non omittant.

2. In his monasterijs, in quibus moniales pauciores sint quinquaginta, duæ tantum germanæ sorores, aut tres ad summum, quæ sint vnius generis, ac familiæ recipi possunt. Vbi vero plures sint quinquaginta monialibus, ibi tres tantum modo sorores, aut quatuor eius dē familiæ recipi liceat, si ita monialiū capit. videatur.

Quot sorores simul esse possint in vno monasterio.

3. Puella religionem ingressura sit maior duodecim annis, ut præcipit sacrum concilium Tridentinum, sit q; sacro crismate peruncta, habeat q; licentiam in scriptis à Reuerendo Prouinciali, sit ex laudabili progenie ortanō sit illegitima. Poterit tamē Generalis ordinis dispensare in receptione illegitimarum ex aliqua iusta causa, ut sancitum est in capitulo generali Cremonæ.

Recipiēda ad religionē quas conditiones debeat habere.

4. De puella ad religionem nostram admittenda, secreta suffragia à monialibus ferātur, ut singulæ moniales nullo affectu impeditæ liberè sue conscientiæ satisfacere possint. Idem fiet de nouitia ad professionem admittenda.

Puellæ ad religionem, & nouitiæ ad professionem per vota secreta admittātur.

5. Nec vero vlla puella ad religionem, vel nouitia ad professionem recipiatur, nisi duas ex tribus partibus suffragiorum tulerit.

Quæ suffragia ad professionem necessaria.

6. Nō multiplicentur nouitiæ vltra numerum earū, quæ vel ex redditibus proprijs monasterij, vel ex consuetis eleemosinis commodè possunt sustentari. Ideo ex concilij Tridentini iussu, vnicuiq; monasterio monialiū nostri Ordinis Prouincialis eū numerū monialium cōstituat, qui pro modo & facultate loci, solitisq; piorum fidelium subsidijs commodè sustentari queant, idq; prima visitatione suarū prouinciarum vnusquisq; præstare studeat, quem numerum nisi facta monasterio annua (quæ satis sit) fructuum accessione, augeri nullo modo liceat.

Nouitiæ vltra numerū constitutum non multiplicentur.

 Cum

Quibus vestibus uti debeat puella ad religionem admissa

7. Cum primum suffragijs capituli aliqua puella recepta est, statim omnes vestium delicias, & inanē ornatum deponat, & nigro, vel fusco vestitu, aut albo, sed non serico induatur, ea modestia, & summissione, ut omnes intelligant eam mundo renunciasse, ut Deo religiose inseruiat, quo vestitu semper vtatur, donec in monasterium introeat, & interea à choreis, & spectaculis inanibus abstineat.

Pompa in receptione nouitiarū prohibetur.

8. Tumultus autem euitandi causa deducatur mane ad monasterium ab intimis & propinquis mulieribus, nulla pompa, nullo q; comitatu aliorum, & sola introducatur in ecclesiam interiorem monasterij, missa q; audita, & sumpta communione, ceteris q; solēnibus ceremonijs adhibitis coram reliquis monialibus, a superiore vel deputato vestiatur, qui illam adeo grauem sacram q; actionem aliquo sermone prosequatur, quod etiam in professione seruetur.

Nouitia non posit exire e monasterij septis.

9. Postquam puella monialium vestes suscepit amplius ē monasterij septis exire non possit, nisi fortasse, nondum professam pęniteret in monasterium introisse. Si vero semel exierit, nulla illi in posterum facultas redeundi concedatur.

Ante professionem quid recipi possit. Vestes ad forman ordinis facta non cōcedantur dimittentibus habitum.

10. In receptione nouitiarum ante professionem ex decreto concilij Tridentini nihil recipiatur preter id, quod advictum, & vestitum eius temporis, quo fuerint in nouitiatu, necessarium existit.

11. Admoneatur puella recipienda resignare omni iuri repetendi vestimenta sua ad modū ordinis facta, si vel sponte ab ordine resilierit vel fuerit eiecta, etiam si vestimenta propria pēcunia emerit.

No

12. Nouitiarum curam sola magistra electa loco à cæteris monialibus separato habeat alia preterea nulla. *Magistra sola curam habeat nouitiarum.*

13. Hæc nouitias in timore, & cultu Dei, & in obseruatione religionis erudiat, conetur q3 & vitæ exẽplo, & assiduis admonitionibus ita eas instruere, in spiritualis & sanctæ vitæ ratione ut proficientes Deo adiutore perfectæ eius ancillæ possint euadere. *Quid docere debeat magistra nouitias*

14. Quoniam ex sacri concilij Tridentini decreto professio ante sextum decimum annum completum, & ante annum probationis facta nulla est, nullam q3 parit obligationem, caueant priorissę & prouinciales ne quauis ex causa vlla nouitia ante eam ætatem, & tempus ad professionem admittatur. *Nouitia non admittenda ad professionem ante annum probationis & decimum sextum ætatis completum*

15. Priorissa autem triginta ante dies episcopo significet quo tempore nouitia professura sit, ut vel ipse, vel alius ab eodem deputatus nouitiæ voluntatem cognoscat. Quod si priorissa id facere contempserit, eo ipso in pœnas a sancto concilio statutas noue rit incurrisse. *Quo tempore priorissa significare debeat professionem episcopo.*

16. Nouitiæ autem postquam earum voluntas perspecta, & explorata erit ab episcopo, si id fiat extra clausuram in ecclesia, statim teneantur redire ad conuentum, & nullo modo permittantur se conferre ad domos parentum, aut consanguineorum non abstante quacunq3 consuetudine in contrarium, & admoneantur nouitiæ, cum recipiuntur de huiusmodi statuto; super quo nec prouincialis poterit dispensare. *Voluntas nouitiarum ad professionẽ ab episcopo exploretur.*

17. Et quoniam quæ moniales velum suscepere professione facta, quotidie horas canonicas dicere tenentur, nullo modo nigro velo donetur, quæ cõgruè legere, & officium dicere, nesciat. Id autem experiri debebit prouincialis, vel is cui in hoc vices suas commiserit, qui se præsente eam legere iubebit. *Velũ nigrũ non concedatur monialibus quæ congrue legere nescierit.*

D 3 Velum

A quibus cõcedẽdũ velum nigrum. 18. Velum nigrum, seu consecrationis, nulli moniali detur, nisi steterit per quinq; annos in Religione professa, & nisi, ut supradictum est, distincte legere, ac diuinum officium recitare, sciuerit. & detur per manus Prioris Generalis, vel eius commissarij. In Hispanijs tamen attenta longa, & in memoriali consuetudine indulgemus, ut velum nigrum statim post professionem monialibus detur, si tamen legere sciuerit, & ut detur per manum Prouincialis, vel eius commissarij, nisi aliter ordinauerit Reuerendissimus Pater Ordinis.

Renuntiatio bonorũ quomodo facienda. 19. Nulla autem renuntiatio bonorum à nouitia fiat, nisi quem admodum à concilio Tridentino iussum est, facultate ab episcopo, vel eius vicario obtenta ad duos Proximos menses ante professionem.

Non profitetur nisi soluta dote. 20. Quod vero professione facta eleemosinæ, seu dotis gratia iuxta consuetudinem, & decretum Prouinciæ ad professam sustentandam monasterio datur, id, quo tempore, puella religionis habitum suscipiet (si parentes ita voluerint) apud virum monialibus, & prouinciali probatum deponatur, ut nullo impedimento tum monialibus præsto esse possit, vel saltem professionem emittere non permittant, nisi prius soluta dote.

Priorissa nõ cõsumat dotẽ monialiũ nisi in emendis redditibus. 21. Caueat autem priorissa, & moniales ne illud quod sic pro sustentandis professis, dotis nomine conceditur, consumant, sed omnino extribus, duas saltem partes in emendis redditibus implicent: tertiam partem, ut ad subleuandas necessitates Monasterij concedimus, & hoc etiam prius habita facultate à Prouinciali, qui in casu huius necessitatis assensum præstabit, ita tamen, ut vltra tertiã partẽ nequeat dispẽsare, nisi prius cõsulto Priore Generali, qui sibi exposita vrgẽte necessitate, quid sit faciẽdũ determinabit.

Cap.

CAP. QVINTVM.

De ministris monialium ac earum electione, & officio,

NVLLA MONIALIS ambiat, aut quouis modo per se, vel per aliã, honores officia ve, cuiusuis generis sui monasterij quærat: hac constituta pena, ut & ipsa, & quę hac in re fauerint in ca pitulo, ad pedes singularum monialium terram deosculãtes, suã accusent ambitionem, sint q3 voce actiua & passiua ad annum priuatæ,

Qua pena punienda quæ officia ordinis procurauerit.

2. Singulæ, propria voluntate deposita, & ad obtẽperandum paratę, sibi q3 Dei gloriam, & communẽ monasterij vtilitatem tantummodo proponentes, ad honores & officia eas eligant, quas omni remoto hu manitatis affectu, spiritus sãcti impulsu, ad id munus magis idoneas esse iudicauerint.

Quæ sunt eligendæ ad officia & dignitates monasterij.

3. Priorissa ex concilij Tridentini decreto ne minor quadraginta annis eligatur, quæ q3 in vitæ honestate laudabiliter vixerit octo annis, postquam professa est. Quod si in eodem monasterio non eiusmodi reperiatur, ex alio nostri ordinis deligi possit. Si autem superiori, qui præest electioni hoc etiam incom-

De qualitate & ætate Priorissae.

mo

modum esse videatur ex ijs, quę in eodem monasterio annum trigesimum excesserint, & quinq; saltem annis post professionem recte vixerint, eligatur.

Officiales quæ sunt eligēdæ per vota secreta. 4. Priorissa, subpriorissa, discretæ etiam, seu clauariæ, ac omnes officiales & ministræ conuentus, quę à capitulo eligi consueuerunt, tacitis sufragijs coram superiore ad id deputato eligantur qui extra monasterium ad cancellos, siue fenestellam existat ex decreto Sancti concilij Tridentini: & in electionibus nulla monialis habebit vocem actiuam, siue passiuam, nisi per duos annos extiterit professa in monasterio, & qui electionibus præest non poterit ferre sufragium.

De forma electionis. 5. Nequaquam autem ad hæc officia deligi possint, nisi pluribus dimidia parte suffragijs creentur, ita videlicet, ut pars sua omnes alias simul excedat, alias reiteretur electio pro ut in nostris constitutionibus habetur parte. 4. Cap. 6. §. 3.

Sorores priorissæ quæ officia habere nō possint & quæ officia habere possint. 6. In quibus monasterijs autem plures germanæ sorores sunt, si earum vna monasterio præficitur, reliquæ sorores nec subpriorissæ, nec clauariæ, nec procuratricis, seu scribæ officio fungi possint.

7. Cætera vero officia veluti ianitricis, rotariæ, sermonibus præpositæ, nouitiarum magistrę, sacristiæ præfectæ, & huiusmodi alia habere poterunt, si eligantur.

Quo tempore duret officiū priorissæ 8. Priorissæ sint triennales. Absoluto triennio vacēt per sex ennium ab officijs, nec in eisdem officijs religi possint, ante expletum sex ennium nisi grauissima extiterit causa generalis iudicio probata.

Moniales electæ ad officia ordinis nō se excusent. 9. Quæ delectæ fuerint, quem admodum earū obedientia postulat, officia suscipiant, & eorum munera sine recusatione humiliter exequātur. Quę aliter fecerit sine iusta causa à superiore probata, voce actiua & passiua arbitrio eiusdem superioris sit priuata.

Pri-

10. Priorissa tanquam communis omnium mater ipsarum monialium, & corporis & animę salutis diligentissime consulat, eas q; studiose admoneat, ut puro corde sint, vitæ q; integritatem seruent, & ad perfectionem virtutum omnium contendant: siquidem quæ religionem susceperunt, nisi ad summum illum gradum pro viribus peruenire conentur minus sano efficiunt, quam debent pro vitæ, & ordinis instituto, quod profitentur. Meminerint autem sibi reddendam esse rationem iustissimo iudici erratorum, quæ moniales, negligentia, aut culpa ipsius, admiserit. *De officio priorissae.*

11. In primis vero curet, ut pax, & concordia sororum conseruetur, sublatis quo ad eius fieri poterit omnibus dissidijs, & discordiæ causis, ut quemadmodũ debent vnum corpus, & vnus spiritus id earum sponso Iesu Christo perfecto charitatis vinculo colligetur.

12. STudeat etiam, ut singulæ suo munere recte fungantur, nec vlla alterius officium occupet, nisi auxilij causa, idq; ipsius iussu, & ut omnia ordine perficiantur. Inprimisq; ut silentium horis, ac locis præscriptis seruetur. Si vero alicuius importunitas aut re, aut verbo sororum pace perturbata charitatem violarit, acerrime puniatur.

13. Sub Priorissę, quę illa absente eius vicem & locum obtinet, moniales omnes omnino obedientiam, & obseruantiam præstent, quemadmodum earum votum postulat. *Absẽte priorissa eius vicem gerit sub priorissa.*

14. Maxime munus illius etiam presente Priorissa circa ea, quæ in choro, & ecclesia ab ipsis moniali bus sunt concinenda, versatur, ipsaq; de assensu tamẽ Priorissæ singulis sabbatis distribuere debet officia conuentus secundum ordinem professionum, & qualitatem personarum, & tabulam conficere ministrarũ pro obsequijs ecclesiæ, quam publice legere faciet in *De officio sub priorissa*

in communi refectorio, lectiq; in patenti loco affigi curabit.

Quæ priorissæ uel subpriorissæ iussa neglexeri.

15 Quæ vero eius, vel Priorissæ iussa neglexerit, nec pœnitentiam sibi impositam perficere voluerit, aut superbè, & iniuriosè responderit aut, contumaciter defendendo, vel excusando, eas in muneribus suis impedierit, maxime autem ne reprehendant, aut castigent eas, quæ deliquerint, vel suæ contumaciæ, & insolentiæ graues pœnas pendāt apud Prouincialem accusetur per discretas, sub pœna priuationis earum officij, si id facere renuerint.

Capitulū de culpis singulis hebdomadis habeatur

16 Singulis etiam hebdomadis Priorissa capitulū habeat, corrigendi causa moniales pro erratis, quæ ipsæ publicè, vel in suorum officiorum munere obeūdo admiserint (quorum veniam ipsæ sponte atq; humiliter coram omnibus petāt) eisq; pœnitētiam imponat, aliaq; faciat, quæ nostris institutis tradita sūt, ad pias in humilitate contiendas, atq; ad virtutes omnes studiosè sectādas.

Quæ pena puniendæ quæ pœnitentiam a priorissa impositā recusauerit.

17 Caueant autem moniales, ne pœnitentiam sibi à Priorissa impositam pertinaciter recusent, ne ve superioris temporis delicta sibi inuicem iniquo animo obijciant. Quæ vero hoc commiserit carceri mancipetur quousq; Prouincialis de ea, quid sit agendum statuerit.

De officio discretarū & quomodo se habere debēat in negotijs

18 Clanariæ probitate, & prudentia cęteris antecellant, sciant q; computare, & cōputa intelligere, ac sēper, nisi legitimè impeditæ computis intersint. Sine quarum consilio Priorissa nihil graue ad communitatem spectans perficere audeat. Imo si circa aliquod negotiū fuerit orta discordia inter eas, res determinetur per suffragia secreta. Quod si in æqualia vota diuiderentur, nihil agatur donec Prouincialem cōsulerint. Et si omnes discretæ erunt concordes, & ab ea

rum

rum opinione sola Priorissa discrepauerit, non audia tur Priorissa. Quod si quippiam in contrarium attẽtare præsumpserit, sit statim officio suo priuata, ac per decennium in habilis ad omnia officia.

19 In quocũq; monasterio vbi sunt moniales quadraginta pauciores, clauarię sint vt minimum tres. Quod si erunt octuaginta moniales, vel plures, creentur sex clauarię. *Numerus discretarũ quotuplex*

20 Quæ moniales, reliquarum sermonibus audiendis præponentur, & ætate, & probitate sint spectatæ: hæq; diligenter, ac fideliter officio suo fungantur, & ita loquentibus vel ad fenestellam, vel ad rotam, vel ad crates assistant, vt quicquid tum intus, tum foris dictũ, factum ve fuerit, ipsæ audiant, ac studiosè animaduertant. Nec enim quicquã aut ita secretò proferri, vt eas lateat, aut quod indignũ sit Dei ancillis dici, aut fieri patientur: in quo si quicquã secus commissum fuerit earum culpa, vel negligẽtia, quę deliquerit pro modo culpæ pęnas soluet. Ipsę vero assistrices grauissima pęna Prouincialis arbitrio punietur. *Quid agere teneantur, quæ audiendis sermonibus sũt præpositæ.*

21 Ianitricũ munus in hoc cõsistit, vt omnibus ianuis septorũ monasterij præsint, quæ cũ duabus saltẽ clauibus de beãt claudi, altera earũ, vt dictum est, sẽper manere debet apud antiquiorem ianitricẽ, vel aliam, ea inipedita, nec vnquã ianuæ clausuræ aperiri possunt, nisi saltẽ præ sentibus duabus ianitricibus. *Quod sit munus ianitricum.*

22 Rotarię autem, quæ continuè rotis assistere debent, vbicunq; aliqua monialis accita fuerit, prius accepta licentia superioris, & ad Priorissam delata, ac ab ea habita venia, monialẽ statim vocent, nec in hoc vllo moueantur affectu, aut passione, sed omnes, quæ vocatæ fuerint, dummodo nullum obstet legitimum impedimimentum, sine exceptione admoneat. *quomodo rotariæ vocare debeant moniales.*

Praefecta laborum eligantur. 2 3. Quo tempore mutantur officia, vna aut duę moniales maturæ, ac prudentes pręficiātur monialium laboribus, quę, ad rotam recipiant, quæ elaboranda sunt ijs distribuant, quæ ad id opus faciendū sunt idonę. Quę vero elaborata fuerint ab eadē laborū pręfecta ad rotam restituantur ijs, quorum sunt accepta mercede, ea sēper præsente, quæ rotę est pręposita.

Qua pœna punienda quæ labores communes recusauerit. 2 4. Nulla monialis quicquam quod elaborandum sit, ne cognatorum quidem accipiat sub pęna vnius disciplinę. Nec vlla morbo, vel iusta alia causa nō impedita ab huiusmodi laboribus communibus abstineat sub pęna priuationis pitantiæ per totum id tempus, quo labori non incubuerit: imo si vltra mensem fuerit pertinax, & voce actiua & passiua careat arbitrio Prouincialis.

Cantus profani a monialibus prohibentur. 2 5. In loco vbi moniales in laboribus exercentur ne sermones, aut cantus profani a religiosarum conditione & instituto abhorrentes à laborum magistra permittantur, sed semper vel lectio vel sermo spiritualis ibidem adhibeatur.

De officio scribæ & procuratricis. 26. Scriba, seu procuratrix librum introitus, & exitus pręsentibus Priorissa, & clauarijs scribet; & memoriam omnium decretorum, quę in capitulo à monialibus in dies fiet in libro determinato annotabit cū omnibus circunstantijs diei, mensis, & anni, nec non professionem singularum monialium in altero libro ad id deputato conscribet parata ad rationem reddēdam de omnibus, quandocunq; à superiore requiretur. Pariter curā habebit omnium instrumentorum & scripturarū ad monasteria spectantium.

Quod sit munus sacristiæ prefectae. 2 7. Sacristiæ præfecta res ecclesiasticas munde, & honeste custodiat, & de consilio priorissæ, & clauariarum ordinabit, & dispōnet de rebus ecclesię parādis, ac reparandis libris, vestibus, calicibus, & alijs rebus nece-

necessarijs pro ecclesia & tempore debito quotidie omnia ad sacrum faciendum, & diuina officia conficienda necessaria diligenter, & acuratè præparabit.

28. Quę prępositę sunt curæ ægrotantium pias & misericordes se illis prębeant quanta maxima possũt, & patientia, & diligentia, ac tales se illis pręstent, quales cęteras vellent, si ipsę ægrotarent. *De officio in firmariæ.*

29. AEgrotis cibus & medicamenta opportuna a Priorissa, & ab electis ad id ministris ita adhibeantur ut monasterij facultates tulerint. *Necessaria infirmis non denegentur.*

30. Priorissa autem charitatis causa eas quotidie visitet, ut & solatio sit, & melius ab eis cognoscat, ac curet quæ ipsis sint necessaria. *Priorissa quotidie visitet infirmas.*

31. Quando aliqua est graui infirmitate oppressa saltem vna ex ministris semper, continuè q̃ infirmæ assistat, nec quacunq; de causa eam derelinquat solã, ne ob incuriã ministrarum in aliquod animæ, vel corporis periculum incurrat. *Moniales grauiter infirmantes sole non relinquantur.*

32. Sed ne dum corporis sanitatem quærimus animi salutem negligere videamur, cogat Priorissa quas cãq; infirmas statim in principio suę infirmitatis peccatorum suorum omnium confessionem facere vbi autem confessa fuerit, ei ad memoriam reducatur ut nullo subsistente impedimento sacratissimum viaticũ suscipiat. & si periculum esset mortis ea admoneatur de sacramento extremę vnctionis, atq; eidem sine mora conferatur. *Priorissa cogat infirmas ad sacramentum pęnitentiæ Eucharistiæ, & extremæ vnctionis.*

CAP. SEXTVM
De puellis educandis.

Educatio puellarum vbi non est consuetudo prohibetur

VBI EA NON VIGUIT consuetudo recipiendi puellas pro educatione, omnino non inducatur. Nam quo magis ab hisce curis moniales fuerint liberæ, eo magis in Dei obsequijs se se exercere valebunt.

Conditiones requisitæ ad educationē puellarũ vbi viget consuetudo.

2 AT vero vbi consueuerint nostræ moniales huiusmodi puellas ad educãdum intra claustrum admittere, illę ante omnia seruentur conditiones, quæ circa istud à sacra congregatione nobis pręscribũtur, quæ sunt. Primò vt puella introducenda sit maior septẽ annis, minor viginti quinq;, secundò quòd ingrediatur sine alicuius famulæ comitatu, tertiò quòd id fiat de consensu monialium, & Prouincialis, cui clausuræ commissa est cura. Quartò quod de semestri in semestre per anticipationem soluatur quod pro alimentis est soluendum iuxta conuentionem: curabit autem Prouincialis in vnaquaq; Prouincia, & in quouis monialium conuentu quam primum hanc taxã edicere. Quintò induãtur tales puellæ vestib9 decẽtibus nigri fusci, aut albi coloris absq; monilibus, annulis in auribus, & cæteris huiusmodi, ita vt omnia pudori virnali apprimè conueniant, sextò seruent clausuram, silẽtium, & alia omnia, quæ etiam à monialibus seruãda, sunt præscripta, neq; cum propinquis, alijs ve externis colloquãtur, nisi seruatis ijs, quę supra de monialibus hoc in genere decreta sunt, septimò quæ semel monasterio exeũt, amplius reuertẽdi in illud, nõ habeant facultatem, nisi moniales fieri voluerint. CAP-

CAP. SEPTIMVM

De confessoribus, concionatoribus, visitatoribus, & capellanis.

PROVINCIALIS DOCTOS pios, ac prudentes concionatores ad hibeat, qui infra annum bis saltē per singulos menses ad cancellos collocutionum monialium, vel ad fenestellas Ecclesiæ Verbum Dei prædicent, eas q; erudiant in omnibus, quæ ad cultum, & sempiternam salutem consequemdam pertinent. In aduentu tamen singulis diebus festis, & in quadragesima etiam ferijs sextis, præter festa, sermones habeant. *Quo tempore concionatores prædicabūt in monasterijs monialium*

2 Concionatoribus non liceat cum aliqua monialium loqui, nisi de hoc specialem habeat à superiore facultatem. *Predicatores non alloquantur cū monialibus*

3 Præficiantur etiam monialibus confessores & ætate prouecti, & prudentes, & Deum timentes, qui diebus statutis audiant peccata monialium, & quandocunq; ad hoc munus, à monialibus iuxta earū deuotionem requisiti fuerint, eis q; sacro sanctam Eucharestiam administrent, prout supra fuit expositum. *De qualitate confessorum monialium.*

4 Siquis autem ad huius modi munus à Prouinciali, vel alias à superiori alio legitimo non admissus *Qua pœna puniendus*

sacra-

quisine licē tia monialiū confessiones audierit.

ſacramentum pœnitentię alicui moniali miniſtrare auſus fuerit, ſit eo ipſo ex prouincia exul per quinq; annos voce actiua & paſſiua, priuatus. Monialis vero per ſex menſes velo expoliata maneat ſi ſcienter illi fuerit peccata confeſſa.

Confeſſores monialium in capitulo prouinciali mutentur.

5. Confeſſores de triennio in triennium mutentur in capitulo Prouinciali niſi vrgenti de cauſa Prouinciali, & diffinitoribus aliud expedire videbitur.

Confeſſores non capiant cibum in foreſterijs.

6. Confeſſores in monaſteriorum locis (quos foreſterias vocant) ne morentur cibi capiendi cauſa, niſi confeſſionis tempore.

Quo caſu poſſit cōfeſſor pernoctare.

7. Nec etiam ibi nocte cubent, niſi cum alicui ex monialibus mors inſtaret, ut preſto eſſe poſſint pro adminiſtrandis ſacramentis, & reliquis pietatis officijs, aut cum propinquum monaſterio domicilium non habent.

Prouinciales & viſitatores.

8. Prouincialis tamen, & viſitatores quo tempore viſitant monaſteria, monialium, ad expenſas conuentuum fatrum viſitando moniales viuere debet ſi ibi fratrum noſtri ordinis monaſteria habeantur, apud eos diuerſari debent, nec graues eſſe monialibus. Vnde vbi monaſteria noſtrorum fratrum ſunt, etiam tempore viſitationis volumus prouinciales, & viſitatores viuere expenſis fratrum, non monialium, a quibus etiam pecuniam, munera, aut pręmium, etiam ſub nomine expenſarum, victus, vel itineris recipere interdicimus. A monaſterijs vero, quæ ſunt in ciuitatibus, vel oppidis in quibus fratrū monaſteria non habentur, ſufficiet habere moderatum cibum tantum, reliquas expenſas pro itinere ſuſcipere poterunt a tota Prouincia, ut moniales aperte intelligant in huiuſmodi viſitatione tantummodo à nobis conſuli Dei glorię, & ipſarum ſaluti.

Caput.

9. Capellanos studebunt Prouinciales deligere, qui sint non minus moribus, quam ætate graues, qui sibi adeptam esse facultatem intelligant loquendi cũ alijs monialibus, quam cum ijs quæ sacristiæ præsunt, quibus cum ad rotam ecclesiæ quam breuissimè loquentur de ijs, quæ ad missæ sacrificia sunt necessaria.

Capellani a prouincia li eligantur doctrina & virtute præditi.

CAP. OCTAVVM

De rerum temporalium administratione.

ORDINAMVS QVOD bonorum temporaliũ nostrarum monialium administrationem in posterum vnus ex nostris Regularibus habeat, qui sit fidelis, diligens, & in pertractandis negotijs prouidus, & accuratus, ut omnes reddítus ad monasteria spectantes exigat, causas coram quibuscunq; iudicibus pertractet, prouisiones rerum comestibilium suo tẽpore faciat, emẽda emat, ac demum quæcunq; extra clausuram erunt peragenda fideliter, & studiosè peragat, sæculares vero œcõomos in prima visitatione sua prouinciales (reddita prius suæ administrationis ratione) ab huius modi munere amouebunt.

De qualitate procuratoris monialium & eius officio.

De libro habendo ad reditus annuos certos scribendos.

2 Habeatur liber, in quo distinctè sint conscripti omnes redditus annui certi ex quacunq; ratione ad conuentum prouenientes, siue ex locatione, siue ex legatis, siue ex annuis censibus vel aliunde, et ubi aliquid erit exigendum Priorissa, et clauariæ, præsente scriba seu procuratrice dent dicto Regulari procuratori papyrum seu schedulã, in qua sint annotati omnes redditus tunc temporis exigendi. Qua libet uero hebdomada idem procurator teneatur reddere rationẽ exactorum, et totum fideliter consignare Priorissæ, clauarijs, et procuratrici, quæ in alio libro separato annotet ea, quæ à procuratore fuerint exacta, et consignata, ne ulla fraus ullo pacto valeat interuenire.

Quomodo expensæ scribendæ in libro.

3. Quæ exacta, et consignata fuerint, reponantur in arca trium clauium, et quando opus fuerit expẽdi ab eisdem, eidem, modo et forma expressa, ut supra consignentur pecuniæ opportunę pro expensis faciendis, et singula hebdomada sigillatim, et distinctè conscribantur in libro ad id deputato, volumus autẽ quod ante quam huiusmodi expensæ subscribantur, et approbentur à priorissa, et clauarijs, in publico refectorio coram omnibus clara uoce saltem semel in hebdomada ad summum legantur, ut si aliqua monialis aliquid habuerit contradictas expensas, liberè dicat, et admoneat, et ubi erit aliqua grauis dificultas ad Prouincialem deferatur, ac ab eo sententia expectetur.

Scripturæ ad conuẽtus pertinentes, quomodo seruandæ.

4 Omnes scripture ad conuentus nostrarum monialium spectantes claudantur in arca trium clauium, quarum una à priorissa, duæ reliquæ à duabus clauarijs conseruentur. Et si contigerit aliquam ex illis extrahi debere pro defendendis iuribus in iudicio, habeatur liber, in quo omnes scripturæ que extrahun

tur,annotentur cum expressione temporis, quo sunt extractæ, personæ, cui consignatę, et effectus, propter quem sunt expositæ. Nota vero illa subscribatur ab illo, cui sunt consignatæ, et quando reportantur, deleatur memoria de libro, et suo loco reponantur. Sed caueant moniales, ne alicui extraneo scripturas autenticas quacunq; de causa concedant sub pęna priuationis officij, vocis q; activæ, et passiuę arbitrio nostro, priorissę, et clauarijs.

5. Vt autem tutius bona stabilia conseruentur, statuimus, ut infra spatium sex mensium in quolibet monialium nostrarum monasterio conficiantur inuentaria autentica omnium rerum stabilium, prędiorum domorum, legatorum, ceusuum, et aliorum huius modi cum omnibus cohęrentijs, et debitis personarum locorum, temporum, causarum q; circunstantijs, quorum inuentariorum tria sint exemplaria: alterum (ut dictum est) maneat in arca trium clauium conuentus, alterum transmittatur ad archiuium Prouinciæ, aliud Romam mittatur ad archiuium generale totius Ordinis. *Inuentaria bonorum infra sex menses conficiantur.*

6. In visitatione prima curabunt Reuerendi Prouinciales, ut omnes expensę superfluæ, quę quando q; fiunt à monialium monasterijs, resecentur, nec ullę ad mittantur, nisi uere necessarię, et quę potissimum fiunt pro monalium subleuandis necessitatibus. *Expensæ superfluæ prohibentur.*

7. Duabus clauibus, ijs q; diuersis horrei, et eius loci, ubi afferuatur farina, Ostia claudantur, quę singulę, à singulis matribus ei officio præpositis custodiantur. Eæ autem semper adsint, cum triticum, vel farina importatur, vel exportatur. *Quomodo triticum seruandum.*

Bona conuẽtus non alienentur.

8. Priorissa,& moniales bona monasterĳ, permutare, locare, aut contrahere nullo modo possint, nisi sciẽte Prouinciali, aut alio de eius mandato speciali nomine ipsius, seruatis etiam ĳs, quæ iure seruari debent. Aliter contractus sit eo ipso irritus,& nullus.

Fabrica non construatur nisi de consensu conuẽtus & prouincialis.

9. Nec item ædificare audeant, nisi cõsentiente toto gremio conuentus, vel saltem maiori,& saniori parte, atq; item cum beneplacito, & assensu Prouincialis, qui operam dabit, ut fabrica, quàm minimo sũptu cõmodè,& decenter fiat.

Fabrica non incipiatur absq; exemplari.

10. Cæterum statuimus, ne vllius monialium conuentus fabricam vllam perpetuã incipiat, seruatis etiam supradictis, nisi prius à famoso,& diligenti architecto totius operis exemplar fuerit compositum.

11. Procurator monialium tempore debito, circa messem nuper factã, prouideat de tritico necessario pro victu monialium per totum annũ. Quod si pecuniæ non suppeterent, consulatur Reuerendus Prouincialis, ut ex aliqua parte cum minore damno,& interesse conuentus colligantur. Vel quod nos iudicamus magis opportunum tertia pars dotis professarum, quã ut supra concessimus posse expedi pro necessitatibus monialium, reseruetur in arca ad hunc solum effectum.

Moniales ad regulam & constitutiones teneantur.

12. In reliquis vero sciant moniales nostræ se teneri ad obseruantiam regulæ,& cõstitutionum nostrarũ, quatenus earum sexui,& statui, vel arctioribus legibus, & consuetudinibus non repugnant.

Cap.

CAP. NONVM

De modo faciendi capitulum culparum.

CAPITVLVM CVLPArum in qualibet septimana per Priorissam, aut subpriorissam celebretur die, & hora magis accommodata, vbi excessus, & culpæ monialium media charitate corrigantur, pulsato antesigno, & audito omnes moniales conueniant ad capitulum sine mora, quibus congregatis Priorissa, aut illa, quæ prę est capitulo, iniugant cui voluerit legere lectionem ex constitutionibus, & lectrix dicat. *Iube domne benedicere*, & præsidens subiungat, *Regularibus disciplinis nos instruere dignetur magister cælestis*. Respondeant omnes. *Amen*, & legens dicat vsq; ad signum præsidentis omnibus stantibus quo facto dicat. *Tu autem Domine miserere nobis*, & omnes respondeant *Deo gratias*, deinde dicat prę sidens *Benedicit* & omnes respondeant *Dñs*. Tunc si placuerit Priorissæ aliquem sermonem spiritualem facere, faciet breuiter, quo finito omnes dicēt culpas suas hoc ordine, & modo. Primò dicent culpas suas nouitiæ genibus flexis prosternentes se prius & terram deosculantes bine, & binæ ab antiquioribus incipientes, & moneantur proficere in bonis moribus, & vitare otium, & earum, negli-

Quomodo & quando agendum capitulum culparum.

negligentię eis ostendantur. Secundò dicent culpas suas conuersæ, sicut nouitiæ, et hortentur perseuerare in deuotione, et labore, et præcipuè ut infirmis, et senioribus charitatiuè ministrent, et ut monialibus choristis reuerentiam exhibeant. De inde si quæ moniales sint uoce et loco carētes dicent culpas suas post conuersas, et nouitias, et sicut illæ. Vltimo egresis nouitijs, conuersis, et uoce, et loco carentibus: reliquæ moniales similiter se prosternant habitum deosculando, et statim surgant inclinantes se versus superiorē, et dicant suas culpas incipiendo à senioribus hoc modo. Reuerenda mater priorissa dico meam culpā Deo, et tibi de omnibus negligentijs, quas commissi in obseruantia regulæ, et constitutionum nostrarum. Sed pręcipuè dico meam culpam de fractione silentij in choro, claustro, refectorio, et alijs locis, in quibus illud seruare teneor. Præterea dico meam culpam de officijs, quæ iniunxit obedientia, negligenter administratis, Item dico meam culpam quòd senioribus debitum non exhibui honorem, et cum æqualibus non me humiliter gessi, cum inferioribus, non ea, qua decet famulas Christi, simplicitate conuersata sum: omnes de precor, ut me de omnibus meis erratis christiana charitate admoneant, ut à te misericorditer corripiar.

De modo accusandi moniales in capitulo.

2. Si aliqua manialis voluerit aliam accusare, aut monere, non exaggeret uerba, sed simpliciter proponat in hunc modum. Nostra soror fecit hoc, aut neglexit illud, aut assueta est sic delinquere, nominando culpam. Accusata uero si se culpabilem agnoscat, dicat humiliter, mea culpa, si uero se inculpabilem cognoscāt, prius petita licentia loquendi à priorissa dicat, benedicite, non recordor me fecisse, aut omisisse, quod nostra soror dicit. Et tunc si sit aliqua monialis, quæ cog

nouerit

nouerit ueram esse culpam, quę negatur, perhibeat testimonium etiam non interrogata, simpliciter dicendo, soror nostra me uidente, aut audiente rea est culpę, de qua accusatur, et tunc nec accusans, nec accusata, nec testis ulterius replicent, nisi a Priorissa interrogentur, et Priorissa prosua prudentia imponat pęnam satisfactiuam pro modo culpæ, et qualitate personæ.

3. Nulla monialis cum accusatur, aut reprehenditur impatienter, et furibunde respōdeat, alioquin grauius puniatur arbitrio præsidentis. *Furibundè non respōdeat accusata.*

4. Nulla monialis pręsumat culpam alterius pertinaciter defendere sub pœna grauioris culpæ per diem. *Nulla culpā alterius defendat.*

5. Aduertant moniales nostrę quòd in capitulo nulli licet loqui, nisi habita prius licentia à pręsidente, Et quæ imposito sibi silentio non siluerit, é capitulo expellatur, nec habeat vocem, et locum pro illo die. *Moniales in capitulo sine licentia non alloquantur.*

6. Secreta capituli, quæ priorissa celanda commisserit, nulla monialis audeat sęcularibus, aut ecclesiasticis personis etiam religiosis reuelare sub pœna excomunicationis ipso facto incurrenda, et priuationis loci, et vocis per tres annos. *Qua pœna puniedā quæ secreta capituli reuelauerit.*

7. Finito capitulo fiat commemoratio sororum, familiarium, et benefactorum viuorum, et defunctorum pro ut habetur in Breuiario nostro, *Deus misereatur nostri* &ct. et finito capitulo dicat præsidens *sit nomen Domini Benedictum*, et respondeant omnes, *ex hoc nunc et usq; in sæculum.* *Commemoratio benefactorum in capitulo faciēda.*

CAP. DECIMVM

De culpa leui, & pæna leui.

Quæ sit leuis culpa & de pena ei debita.

DE VIS CVLPA INCVrritur cũ aliqua monialis nostra ad chorũ vocata, aut ad alia obedientiæ officia non venerit competenti festinatione, si in ceremonijs chori non sequatur antiquiores, si ante lectorile non stet ordinatè, si garrulitates fecerit in refectorio, si malè legendo, vel cantando non se humiliauerit statim coram omnibus, manum suam ponendo ad terram, eam q; osculando in signum recognitionis culpæ, & quod defecerit, si vestes sacras, vel libros ecclesiasticos malè tractauerit.

De his, in capitulo veniam petentibus iniungatur à præsidente vnus psalmus, vel oratio aliqua spiritualis, non petentibus maior pena iniungatur.

De culpa media & pæna.

Que sit culpa media & ejus pena.

Media culpa incurritur, si aliqua monialis non deputata ad cantandum intonet in choro, si sit loquax in choro, si intrans, vel exiens chorum non humiliter se inclinet versus altare, si officio per tabullam assignato defuerit. si silentium in refectorio fregerit, si mandatum ad quod totus conuentus tenetur, scienter dimiserit.

De supradictis & similibus culpis veniã petentes vnã recipiãt disciplinã cũ psalmo de profundis, non petentibus maior pena iniũgatur,

DE

De culpa, et pæna graui.

Grauis culpa incurritur, si quę monialis negligat Imitari superiores in ceremonijs Ordinis, si assue scat officio per tabulā asignato desse, si legitimè occu pata aliam non sustituat, si assuescat vaniloquio, si dor mierit sine scapulari, si tempore silentij strepitum faciat, si minutionem sanguinis faciat sine licentia Prioriſsæ, si pompa utatur in uestibus, si non vacauerit orationi mentali cum reliquis, si cū altera moniali in pręsentia Priorissæ, aut subpriorissæ inhonestè contenderit, si ueniam negauerit petenti pro aliquo commisso contra eam, si iurare etiam leuiter consueuerit, si ieiunia Ordinis sine licentia fregerit, si cellam suam, aut vestimenta, aut aliquid aliud sine licentia superioris permutauerit. Pro his culpis et similibus veniam petentibus, et non accusatis duo disciplinę dentur in capitulo, et per duos dies ieiunet in pane, et aqua, accusatis uero una disciplina, et una dies Ieiunij superadditur.

Quæ sit culpa grauis et de pæna ei debita.

De culpa, et pæna grauiori.

Grauior culpa incurritur, si monialis vocata pluries pulsatione cimbali ad aliquem contractum stipulandum negligens fuerit uenire, si sabbatis ad cō pletorium, et Dominicis diebus, et festis ad chorū non uenerit cum cappa alba, si cantat in choro lasciua, et prohibita, si transgressa fuerit constitutiones de absti nentia carnium, si alteri conuiciosè, et irreuerenter lo quuta fuerit. Si priorissa, aut sub Priorissa non visitaue rit dormitorium, et cellas omni nocte, si confiteatur ex

De culpa et pena grauiori.

G tranéis

traneis extra articulum extremæ necessitatis. si ausa fuerit abstrahere se à communione generali sine licentia, si Priorissa, aut quæ deputata est curandis infirmis, circa eas negligens fuerit, si literas aliarum monialium aperuerit, aut retinuerit malitiosè, si coniurationem, conspirationem, aut colligationem contra suos superiores fuerit machinata, si obiecerit defectus, aut vitia contracta ex parentibus, si obiecerit crimen correctum. Si percusserit malitiosè aliam monialem, si mittat literas, vel nuntia nostris fratribus sine licentia, si defenderit culpam suam, aut alterius in capitulo pertinaciter. Si cum Priorissa quantum cunque leuiter contendere ausa fuerit, si præceptum eius non ad impleuerit, si mendax, aut seminans discordias manifestè reperta fuerit.

QVE autem hęc, et similia perpetrauerit, et accusata fuerit conuicta, ita ut negare nequiuerit, suam pęnitentiam faciat in hunc modum, accipiat unam disciplinam cum psalmo miserere in capitulo, et comedat panem, et aquam, postquam comederit vadat ad cellam sibi à pręsidente assignatam, et in ea persistat ad libitum pręsidentis, et quandiu fuerit in pęnitentia non communicet, nec chorum ingrediatur, nec intersit alicui electioni, nisi electio sine dispendio differri non possit. Nanm tunc releuetur à pęnitentia, ut intersit electioni, et facta electione redeat ad pœnitentiam, et non fungatur suo officio, si aliquod habuerit durante pęnitentia.

NVLLA monialis audebit illi loqui sine superioris licentia, ut intelligat se sequestratam à consortio aliarum sororum, ad quod non redibit nisi per pœnitentiam. Priorissa tamen ne impatienter ferat suam pœnitentiam, aut ne in tentationem desperatio,

perationis labatur, mittat aliquas moniales prudentes, quæ moneant ipsam ad pœnitentiam suam faciendam humiliter, et deuote.

ETIAM Aduertant Priorissæ, quod aliud est comedere panem, et aquam, alium est comedere in terra. Nam quæ adiudicata est, ut comedat panem, et aquam, debet sedere in ultimo loco mensæ coram toto conuentu, et ibi comedere panem suum. Quæ autem adiudicata est, ut comedat in terra, debet sedere super asserem nudum super terram cum cappa alba, et uesci pane, et aqua, et debet expectare usq; ad signum completæ refectionis, et tunc aliis surgentibus de mensa, ipsa de terra surgat, et uadat usq; ad ecclesiam ad gratias post nouitios, et carentes voce et loco.

De culpa, & Pena GRAVISSIMA.

GRAVISSIMA culpa incurritur si procuratrix defraudauerit bona conuentus, vel introitum non integrè annotauerit, aut expensam fraudulenter multiplicauerit. Si professa officium diuinum recitare omiserit, Si causa incendij extiterit in dormitorio, vel alio loco. Si de secretis monasterij quicquam, vel minimum sæcularibus, aut extraneis reuelauerit. Si conuersa discat legere sine licētia Generalis. Si literas Generali, vel Prouinciali missas, vel ab eisdem aliis missas aperuerit, vel malitiosè retinuerit. Si pertinaciter prelatę non obediat. Si cau-

Quæ sit culpa grauissima et de eius pœna.

sa fuerit quod Ordo, Prouincia, vel conuentus, vel ali quis superior aliquod malum patiatur, et hoc propter coniurationem, vel propter recursum ad sæculares. Si fuerit maga, vel sacrilega utens rebus sacris ad malos fines. Si in peccatum carnis lapsa. Si iniuriosè loquuta fuerit de Domino Papa, Cardinalibus, Regibus, aut prælatis Ordinis. Si potuit accusare aliquam ante superiorem, et non accusauit, et postea diffamauerit, si testimonium falsum contra aliquam dixerit, si diuisionem, aut partialitatem in conuentu fecerit. Si contra Generalem, vel Prouincialem arma leuauerit ad percutiendum, etiam si non percusserit. Si monialem etiam conuersam enormiter læserit. Si fuerit proprietaria. Si fuerit incorrigibilis, quæ culpas non timeat committere, et pænitentias recuset facere.

SI SVPRADICTA CRIMINA ALIqua monialis, vel similia commiserit, data prius sentẽtia à Priore Generali, vel Prouinciali, vel eorũ com missario carceri mancipetur, in eodem permãsura, donec tempus taxatum pro illo crimine adimpleuerit, vel per Generalem misericorditer cum ea fuerit dispensatum, attenta sua laudabili pænitentia, patienter, et cum humilitate supportata. Quæ autem incarcerata fuerit iustè, statim amittit vocem, et locum, et tenetur ieiunare in pane, et aqua secundis, quartis, et sextis ferijs. Ad incarceratam nvlla monialis potest adire, nec illam alloqui, nec causa visitationis, nec ministrationis sine licentia superioris sub pæna carceris.

ADVERTANT moniales nostræ præter has pænas esse alias taxatas in nostris constitutionibus, quas subire tenebũtur, quę talia delicta commiserint, ut pote priuatio vocis, et loci, priuatio officij, suspẽsio officij, in habilitatio ad officia, et sententis excomunicationis.

DE

De modo induendi nouitias.

CVM induenda nouitia fuerit in monasterium introducta, et hora recipiendi habitum appropinquauerit, deducatur ad chorum processionaliter cantantibus monialibus hymnum. *O gloriosa Domina.* Quo finito versiculariæ dicent, *Ora pro ea sancta Dei genitrix*, et chorus respõdeat, *ut digna efficiatur promissionibus Christi*. Et qui facit officium dicat sequentem orationem dicendo *Dominus vobiscum*, et respondeant, *et cum spiritu tuo*, habens stollam super cappam albam, et ad eius dexteram posita sit aqua benedicta.

Oremus.

DEVS, qui excellentissimæ virginis, et matris Mariæ titulo humilem Ordinem tibi electũ singulariter decorasti, et pro defensione eiusdem miracula suscitasti, cõcede propitius, ut cuius commemorationem deuoti veneramur, eius auxilijs in præsenti muniri, et in futuro gaudijs sempiternis perfrui mereamur, per Christum dominum nostrum.

¶INTERIM induenda accedat ad fenestram ferream, et genuflectat ante præsidentem, qui interrogabit induendam quid petat, et illa respondente *misericordiam Dei*, *Ordinis paupertatem*, *habitum gloriosissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmeli*, *& societatem sororum* Præsidens graui sermone explicet petitionem pro ut dominus dederit. De inde exponat labores, austeritates, difficultates Ordinis, et regulæ, et constitutionum similiter explicet tria uota, quæ ob-

seruare debeat obedientiam scilicet, castitatem, & paupertatem, quibus declaratis requirat ab illa an ista tria velit propter amorem Dei obseruare, et induenda rēspondeat, quòd gratia Dei freta et orationibus sororum fulcita obseruare conabitur. Tunc præsidens dicat. *Deus qui te incœpit in nobis, ipse te perficiat per Christum dominum nostrum.* Respondeant chorus. *Amen.* Interim denudetur uestibus sæcularibus, et præsidēs dicat. *Exuat te dominus veterem hominem cū actibus suis.* Et respondeat Chorus. *Amen.* Mox surgant moniales, et præsidens dicat. Versus. *Domine Deus virtutum conuerte nos.* ℟. *Et ostende faciem tuam, et salui erimus.* versus. *Domine exaudi orationem meam.* ℟. *et clamor meus ad te veniat.* versus. *Dominus vobiscum.* ℟. *et cum Spiritu tuo.*

Oremus.

DOmine Deus virtutem supplices de precamur clementiam tuam, ut hanc famulan tuam, N. miserationis tuæ abundantia ab omni vetustatis ereptione expurget, et capacem sanctæ nouitatis efficiat, per Christum D.N.

Oratio.

DEus indulgentiæ, & misericordiarum pater, qui seueritatem tuæ discretionis temperans, indulsisti, ne filius portet iniquitatem patris

tris,& mirabili diſpenſatione,malis benè vtens tuæ dignationis gratiam per peccatorum mini ſterium frequenter largiris, quæ ſumus im- menſam clementiam tuam,vt huic famulæ tuæ non obſiſtat,quod habitum noſtræ ſacræ reli- gionis, ad honorem Beate Mariæ virginis de monte Carmelo dedicatæ,per nos,tanto, ac tali miniſterio indignos,hodie ſuſcipit:ſed miniſte rium,quod per nos exterius exhibetur,tu interi us per donū ſancti ſpiritus exequaris. Per Chri ſtum dominum noſtrum. Reſpon. Amen.

Oremus.

DOmine Ieſu Chriſte,æterni Patris vnige- nite,qui noſtræ mortalitatis tegmē in bea tæ,& intemeratæ virginis Mariæ vtero indue- re,& mundum peccatis inueteratum, per tuæ incarnationis myſterium,renouare dignatus es: te ſupplices exoramus,vt intercedente ipſa tua genitrice Maria,huius ſanctæ Religionis Patro na præcipua,hæc famula tua in ſpiritu mentis ſuæ renouata,veterem hominē cum actibus ſuis exuat:& nouum hominem,qui ſecundum Deū creatus eſt induere mereatur. Qui viuis.

SANCTE Spiritus,qui te Deum,ac Domi num reuelare dignatus es mortalibus, immen- ſam tuæ pietatis poſtulamus gratiam: vt ſicut vbi vis ſpiras, ſic & huic ancillæ tuæ affectum

deuotionis concedas:vt per intercessionem bea tissimæ virginis Mariæ,cui peculiariter in sancta religione deuotum exhibere disposuit famulatum,eam à vanitate sæculi veraciter cõuertas: & ad huius sanctipropositi obseruantiam facias ita certatim feruere,vt iustè, & piè viuendo, per talem humilitatis,& obedientiæ,castitatis, abdicationisq; proprietatis,in fraterna charitate feruida,fælici perseuerantia,huius sancti propositi cursum salubriter valeat cõsummare:quod ipse præstare digneris,qui cum Patre, & filio viuis,& regnas Deus in sæcula sæculorum. Resp. Amen.

¶ Post hæc dum nouitia induitur uestibus interioribus Religionis pręsidens benedicat habitum dicendo versum. *Adiutorium nostrum in nomine domini.* ℟. *qui fecit cælum et terram.* versus. *Sit nomen domini benedictum.* ℟. *ex hoc nunc,et usq; in sæculum.* versus. *Domine exaudi orationem meam.* ℟. *Et clamor meus ad te veniat.* versus. *Dominus vobiscum.* ℟. *et cum spiritu tuo.*

Oremus.

DOMINE Iesu Christe,qui tegmen nostræ mortalitatis induere dignatus es, obseruamus immensam tuæ largitatis abundantiã ut hoc genus uestimentorum,quod sanctipatres ad humilitatem cordis,contemptum mundi, et candorem mentis significandũ ferre sanxerunt,

ita

ta benedicere digneris,ut hæc famula tua, quæ eo usa fuerit te Christum induere mereatur. Amen.

De inde benedicat corrigiam dicens.

¶Omnipotens sempiterne Deus pius,et misericors,qui peccatoribus pietatis tuæ misericordiam,quærentibus ueniam,et misericordiā tribuisti,Oramus immensam Clemenciam tuam, ut hanc corrigiam bene✠dicere,et sancti✠ficare digneris,ut quæcūqз pro peccatis suis cincta fuerit, et misericordiam tuam implorauerit,ueniam,et indulgentiam tuæ sanctæ misericordiæ consequatur.Per Christum Dominum nostrum.

Et postea benedicat velamina dicens.

¶Bene✠dic quæsumus omnipotens Deus velamen istud famulæ tuæ capiti imponendum,ut in ipsum bene✠dictio tuæ pietatis descendat, ut sit in ea sanitas,sanctitas,castitas,virtus,victoria,sanctimonia, humilitas bonitas, mansuetudo,legis plenitudo,et obedientia,ac Dei patris et filij ✠ & Spiritui Sancti perpetuo auxilio protegatur per Christum Dominum nostrum.

Deinde benedicat Breuiarum dicens.

¶Domine Iesu Christe,qui discipulos tuos orare docuisti, suscipe quæsumus bene✠dicendo

orationes famulæ tuæ, & eam aspirando præueni, et adiuuando prosequere, ut cuncta eius oratio, à te semper incipiat, et per te cæpta sini atur. Per Christum Dominum nostrum.

Et completis benedictionibus aspergantur vestimenta aqua benedicta.

Et dum à monialibus nouitia induitur habitu Ordinis præsidens dicat. *Dominus vobiscum.* ℞. *Et cũ Spiritu tuo.*

Oratio.

¶ Adesto Domine supplicationibus nostris, ut famulam hanc bene✠dicere digneris, et eam cui in tuo nomine habitũ sanctæ Religioni virginis Mariæ imponimus à mundi impedimento, et sæculari desiderio defende, et concede ei in hoc sancto proposito deuote persistere, et remissione peccatorum percepta ad electarũ tuarum ualeat peruenire consortium: per Christũ Dominum nostrum. Amen.

Et postea dicat. *Induat te Dominus nouum hominem, qui secundum Deum creatus est in iustitia, et sanctitate veritatis In nomine patris, & filij, & Spiritus sancti.* faciens signũ crucis. ✠. ℞. *Amen.* Deinde accipiat corrigiam præsidens, et conuersus ad altare dicat. *Accinge Domine Iesu Christe lumbos mentis eius, ut se uiat tibi in taberneculo tuo, qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.*

Dum præcingitur nouitia, à monialibus dicat præsidens. *Accipe corrigiam super lumbos tuos, ut sint lumbi tui præcincti in signum tẽperantiæ, & castitatis in nomine patris, & filij et Spiritus sancti. Amen.*

Et imponens scapulare dicat. *Tolle iugum Christi suaue*

ue, et onus eius leue in nomine patris, & filij, & Spiritus san-cti. Amen. Deinde accipiat pręsidens cappam albam, et conuersus ad altare dicat. *Mortifica Domine Iesu Christe famulam tuam, ut uestimento humilitatis, & salutis circundetur. Qui uiuis & regnas in sæcula sæculorum. Amen.* Et dum nouitię imponitur cappa à monialibus dicat præsidens. *Accipe clamidem albam in signū puritatis, & continentiæ, ut Deo seruias in simplicitate, & charitate in nomine pa ✠ tris, & fili ✠ & Spiritus ✠ sancti Amen.* Deinde accipiat breuiarium, et cōuersus ad altare dicat. *Septies in die laudes dicat tibi Domine Iesu Christe, ut mens eius ad super cælestia erecta tibi, qui es omnium in te credentium salus sempiterna inhærcat. Qui uiuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.* Deinde tradda breuiarium dicens. *Accipe signum orationum in manibus tuis, ut more contemplātium contempta fælicitate terrena præsentem uitam habeas in patientia, & indesiderio futurā cupiens dissolui, & esse cum Christo In nomine Patris ✠ & filij ✠ & Spiritus ✠ sancti. Amen.* Post modum accipiat candelā accēsam, et cōuersus ad altare dicat. *Domine Iesu Christe, qui illuminas omnē hominē uenientē in hunc mūdū, illustra faciem tuā, super ancillā tuā, ut teuerā lumen agnoscat, et ardenti charitate diligat. Qui uiuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.* Deinde traddens candelam dicat. *Accipe candelam in manibus tuis in signū supernæ illustrationis, et inflammatæ charitatis. In nomine patris ✠ & filij ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen.* Deinde accipiens uelū candidum (quod debet portare nouitia tempore sui nouitiatus) ℞ cōuersus ad altare dicat. *Auerte domine Iesu Christe, et aperi oculos ancillæ tuæ: ne uideant uanitatē, ut incorde eius uerā uitā conspiciat, & in omnibus actibus eius ardenti delectione perquirat. Qui uiuis, et regnas in sæcula sæculorum. Amen.*

Et ponat ei uelum dicens. *Accipe velum candidum super caput tuum in signum munditiæ, puritatis, et obedientiæ. In nomine patris ✠ et filij ✠ et Spiritus ✠ sancti. Amen.* Deinde aspergat nouitiam aqua benedicta, & extendens manum super eam dicat. *Dominus vobiscum et eact.*

Oremus.

ADESTO Domine supplicationibus nostris, et hanc famulam tuam, quam in sancto Religionis flamine sociamus, perpetua firmitate corrobora, ut perseueranti proposito in omni sanctitate tibi ualeat famulari. Qui viuis et regnas in sæcula sæculorum Amen.

Postea, omnibus genu flexis incipiat præsidens hymnum. *Veni creator Spiritus.* et dum cantatur hymnus, nouitia se prostret super tapetum in medio chori. Et hymno dicto dicatur. *Kirie eleison. Christe eleison, Kirie eleison. Pater noster.* Et presidens stans dicat *Et ne nos inducas in tentationem.* ℟. *sed liberanos á malo.* vers. *Manda Deus virtuti tuæ.* ℟. *Confirma hoc Deus quod operatus es in ea.* versus. *Saluam fac ancillam tuam.* ℟. *Deus meus sperantem in te.* vers. *Esto ei domine turris fortitudinis.* ℟ *A facie inimici.*

vers. *nihil proficiat inimicus in ea.*

℟. *Et filius iniquitatis nonapponat nocere ei.*

vers. *Ora pro ea sancta Dei genitrix.*

℟. *Vt digna efficiatur promissionibus Christi.*

vers. *Domine exaudi orationem meam.*

℟. *Et clamor meus ad te veniat.*

vers. *Dominus vobiscum.* ℟. *Et cum spiritu tuo.*

Ore-

Oremus.

❡ Deus, qui corda fidelium sancti spiritus illustratione docuisti, da ei in eodem spiritu recta sapere: et de eius semper consolatione gaudere.

❡ Protege Domine famulam tuam subsidijs pacis, et beatæ Mariæ semper virginis patrocinijs confidentem: à cunctis hostibus redde securam.

❡ Deus qui iustificas impium, et non uis mortem peccatorum: maiestatem tuam suppliciter exoramus, ut famulā tuam de tua misericordia confidentē cælesti protegas benignus auxilio, et assidua protectione conserues: ut tibi ingiter famuletur, et nullis tentationibus à te separetur.

❡ Deus misericors, Deus clemēs, cui cuncta bona placent, sine quo nihil bonum perficitur: adsint nostris humilibus precibus, tuæ pietatis aures: et hanc famulam tuam, cui in tuo sancto nomine sacræ nostræ Religionis habitum imponimus, et à mundi impedimento, et sæculari desiderio defende: et cōcede ei, ut in hoc sancto proposito deuotā perfistetis, et remissione peccatorum percepta ad electarum tuarum valeat consortium peruenire.

❡ Deus, qui non uis mortem peccatorum, sed pænitentiam, et uitæ emendationem semper in-

inquirisme suppliciter deprecamur, ut huic famulæ tuæ sæcularibus actibus renuntianti largam tuæ pietatis gratiam infundere digneris, quatenus castris tuis inserta, ita tibi militando stadiũ vitæ præsentis percurrere ualeat, ut bravium æternæ remunerationis te donante percipiat: & sicut ista, te Deo inspirante, nostris optat iungi cõsortijs (propter quod damus ei communem societatem viuendi nobiscum, quatenus à te Domine possumus promereri, & nostrum est largiri) sic cum electis, à te remuneratore omnium bonorũ ualeat præmiare promissa percipere, per Christũ Dominũ nostrũ.

His dictis aspergatur aqua benedicta, et eleuetur à terra, et deducatur ad osculandum altare reuerenter & deuoté.

¶ Vltimo faciat reuerentiam priorissę osculando eius manum, et amplectatur omnes mouiales per ordinẽ, et unicuiq; dicat *Ora Deum pro me soror.* postea ultimo loco collocetur inter nouitias, et hac die sacram recipiat Eucharistiam, et uestes eius sæculares usq; ad professionem reseruentur.

De modo faciendi Professionem.

¶ Admissa nouitia per suffragia secreta ad professionem, quam prius per tres vices petere debet nouitia in capitulo, cum dies assignata aduenerit, congregentur moniales, et deducant nouitiam ad chorum processionaliter, sicut in receptione nouitiarum dictum est, et nouitia sit genu flexa ante presidentem, haben-

tem

tem stollam super cappam albam, à qua interroget quid petat, & presidens exponat iterum labores Ordinis, & quod uiuere debet in obediētia, paupertate, & castitate, qua respondente esse paratam obseruare gratia Dei, & orationibus sororum adiuta (ut supra in receptione nouitiarum) statim faciat suam professionē, habēs schedulā in manibus proprio nomine cōsignatā (si scribere sciat) dicēs alta & intelligibili uoce.

¶ Ego soror. N. facio professionem meam, & promitto obedientiam Deo, & beatæ Mariæ Virgini de Monte Carmelo, & Reuerēdissimo patri. N. Priori Generali fratrum Ordinis eiusdem beatæ Mariæ virginis de Monte Carmelo suisq; successoribus secundum regulam prædicti Ordinis usq; ad mortem.

Et in dorso schedulæ ponatur dies, mēsis, & annus huius modi professionis. Et postea in libro profitentiū, (quē singula monasteria debent habere iuxta præceptum sanctissimę congregationis concilij Tridentini) rursus scribatur nomen, patria, parentes profetentis et dies, mensis, et annus professionis factæ, in quo libro debet se iterum signare, quæ facit professionem, si scribere sciat, si autem nesciat: facere debet propria manu signum crucis, subscribant etiam reliquæ moniales, quæ professioni interfuere. Annotetur insuper in eodem libro quid nomine dotis pro sustentāda moniali monasterio datū sit, Annotetur ultimo an renunciauerit bonis paternis, vel maternis, et quibus conditionibus.

Facta professione, quam iuxta antiquam nostri Ordinis consuetudinē ter repetere debet, dicat presidens, *Immola Deo sacrificium laudis.* Et chorus respondeat. *Ed redde altissimo uota tua.* Tunc consignet schedulam

lam in manus priorissę dicens. *Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius in atrijs domus Domini.* Deinde dicat præsidens. *Deus qui te incepit in vobis, ipse te perficiat per Christum Dominum nostrum.* Respōdeat chorus. *Amen.* Tunct surgant omnes excepta professa. Super quam hanc dicet orationem. *Dominus vobiscum.* ℟. *& cum spiritu tuo.*

Oremus.

¶ Sempiterne Deus, et omnipotens pater, qui humanæ fragilitatis infirmitatem agnoscis, respice quæsumus super hanc famulam tuam, & larga tuæ bene✠dictionis abundantia imbecillitatem eius corroborare digneris, ut promissa uota, quæ præueniendo aspirasti, per auxilium gratiæ tuæ, sancte pie, ac religiose uiuendo, valeat vigilanter obseruare, & ob seruando uitam promereri sempiternam. Per Christum Dominum nostrum.

Oremus.

¶ Deus indulgentiæ.
¶ Domine Iesu Christe.
¶ Sancte Spiritus.
Vt in receptione nouitiarum.

DEINDE Benedicat præsidens vestimenta (sicut in receptione nouitiarum dictum est) & postquam induta fuerit, aspergat eam aqua benedicta, & extendens manum super eam dicat hanc orationem sine dominus vobiscum.

Oremus.

¶ Dominus Iesus Christus pater misericordiarum, & consolator peccatorum, qui dixit nolo mortem peccatoris, sed magis, ut conuertatur, & qui non venit vocare iustos, sed peccatores ad pænitentiam, ipse sua inefabili misericordia, & solita pietate ad ueram cordis cõtritionem te vocet, & gratiã deuotæ pænitentiæ inspiret, ut digne habitum sanctæ professionis, & promissa sancti Ordinis valeas ad implere, ac in suo sancto seruitio perseuerare, & cum electis eius ad æterna gaudia fæliciter peruenire. Qui cum patre et Spiritu Sancto viuit & regnat Deus in sæcula sæculorum. Amen.

Et finita hac oratione aspergat iterum eam aqua benedicta dicendo. *In nomine patris et filij, & Spiritus Sancti.* Tunc præsidens incipiat solenniter. *Te deum laudamus, Te dominum confitemur.* Et dum cantatur à monialibus professa se prosternat super tapetum in modum crucis, & interim pulsetur campana tamquam pro mortua moniali, & incensetur. Finito te Deum laudamus dicatur. *Kyrie eleyson,* &c. *Omnia ut* in receptione nouitiarum.

De sacro velo imponendo
MONIALIBVS NOSTRIS.

CVM Dies assignata aduenerit monialis professa ad chorum processionaliter deducatur a monia

libus cantantibus hymnum, *Veni creator spiritus*. Quo finito dicat sacerdos. vers. *Emitte spiritum tuum & creabuntur*, ℟. *Et renouabis faciem terræ*. vers. *Saluam fac ancillam tuam*. ℟. *Deus meus sperantem in te*. vers. *Domine exaudi orationem meam*. ℟. *Et clamor meus ad te veniat*. vers. *Dominus vobiscum*. ℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DEVS Qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti, da ei in eodem Spiritu recta sapere, et de eius semper consolatione gaudere. Per Christum.

INterim ponatur uelum super altare. Postea cantetur Missa secundum deuotionem eius, quæ uelum susceptura est. Et dum cantatur Missa, aderit uelanda ad fenestellã genuflexa candellam incensam habens in manu, & sacerdos orationibus Missæ addet & sequentem.

Oremus.

QVESVMVS Domine Deus omnipotens, famulam tuã placabili pietate respice, & cor eius tui amoris igne succende: Vt tibi toto corde deuota, et apræsentibus aduersitatibus liberetur, & optatis gaudeat prosperitatibus æternis. Per Dominum nostrum.

SECRE

ſecreta,

Cæleſtem medicinam quæſumus Domine præbeant famulæ tuę hæc miſteria:Et uitia eius expurgent.

Poſt commun.

AVxiliare Domine quæſumus famulæ tuæ:ut corpore pijs actionibus intenta, donis gratiæ tuæ perfruatur.Per Dominum.

Finita Miſſa.Sacerdos benedicat velum ſuper altare. verſ. *Adiutorium noſtrum in nomine Domini.* ℟. *qui fecit cœlum & terram.* verſ. *Oſtende nobis Domine miſericordiam tuam.* ℟. *Et ſalutare tuum da nobis.* verſ. *Domine Deus uirtutum conuerte nos.* ℟. *Et oſtende faciem tuam & ſalui erimus.* verſ. *Domine exaudi orationem meam.* ℟. *Et clamor meus ad te ueniat.* verſ. *Dominus vobiſcū.* ℟. *Et cum Spiritu tuo,*

Oremus.

DOMINE Ieſu Chriſte auctor virtutum & amator pænitentiū qui virtutibus omnibus præditus in hoc ſæculo apparuiſti,atq; paupertatem, & caſtitatem peculiariter manifeſtandas elegiſti & peccatores ad pænitētiam miſericorditer uocaſti,& omnes fideliter ſe conuertentes piè ſuſcepiſti,tuā ineffabilē miſericordiā ſuppliciter exoramus,quatenus hoc velum ſancti ✠ ficare:& bene ✠ dicere digneris,& concede propitius ut quæcunq; illud deuotè inſig-

num sanctę conuersationis gestauerit, cum ueste im maculata ante tribunal tuum in sanctorum agmine glorificata in die iuditij ualeat apparere. Qui cum patre & Spiritu sancto uiuis & regnas in secula seculorum. Amen.

Finita hac oratione, aspergat aqua benedicta uelum, & Moniales cantent hoc. ℞. *Amo Christum in cuius thalamum introiui, cuius mater uirgo est, cuius pater feminam nescit, cuius mihi organa modulatis uocibus cantāt.* Psalm, *Quē cum amauero casta sum, cum tetigero munda sum, cum accepero uirgo sum.* ℞. *Annullo suo subarrauit me & immensis monialibus ornauit me.* Psalm. *Quem cum amauero, casta sum, cum tetigero munda sum, cum accepero, virgo sum.*

Finito hoc. ℞. Sacerdos conuersus ad fenestellam incipiat hanc antiphonam. *Veni sponsa Christi.* Quam prosequatur chorus dicens. *accipe coronam quam tibi Dominus preparauit in aeternum.* Qua cantata incipiant duæ Moniales hunc psalmum. *Exaudiat te Dominus in die tribulationis.* Quem usq; ad finem prosequatur chorus. Et repetat Antiphonam. *Veni sponsa Christi.* Statim sacerdos fine. *Dominus uobiscum et sine, Oremus dicat, Dominus sit tibi adiutor & protector, atq; omnium peccatorum tuorum indultor.* resp. Chorus. *Amen.*

Deinde quæ uelū est susceptura dicat hanc Antiphonam. *suscipe me Domine secundum eloquium tuum, et uiuam et non confundas me ab expectatione mea.* statim sacerdos imponens ei uelum dicat. *Accipe velum sacrum, pudoris & reuerentiæ signum, quod perferas ante tribunal Domini nostri Iesu Christi, ut habeas uitam æternam, & uiuas in secula seculorum.* resp. *Amen.* Post Monialis, quæ velum sacrum accepit incicipiat Antiphonam. *Posuit signum in faciem meam.* Et chorus prosequatur. *ut nullum prater eum amatorem admittam.* Qua finita di-

cat sacerdos sine. *Dominus uobiscum et sine, oremus. Benedicat te Deus Pater ✠ qui in principio cuncta creauit, Resp. Amen. Benedicat te Deus filius ✠. qui de supernis sedibus pro nobis saluator Deus descendit, & crucem subire non recusauit. resp. Amen. Benedicat te Spiritus sanctus ✠ qui in similitudine columbæ in Iordane super Christum requieuit, resp. Amen. Et ipse in Trinitate perfecta sanctificet ✠ & custodiat te omnibus diebus uitæ tuæ, quem venturum ad iudicium expectamus. Qui cum patre & Spiritu Sancto uiuit et regnat in sæcula sæculorum. resp. Amen. Propitietur Dominus cūctis infirmitatibus tuis resp. Amen. Sanet omnes languores tuos. resp. Amen. Redimatq; de interitu vitam tuam. resp. Amen. Corroboret atq; confirmet in bonis desiderium tuum. Qui in trinitate perfecta uiuit & regnat Deus in sæcula sæculorum. resp. Amen.*

Hijs finitis sacerdos benedicat eam dicēs. *Benedictio Dei omnipotentis patris ✠, & filij ✠ & Spiritus Sancti ✠ descendat & maneat super hanc famulam* Dei. res. Amē. Et aspergat aqua benedicta. Et incipiat himnum. *Te Deum laudamus.* Quē chorus prosequatur. Et dicto. *Kyrie eleyson Christe eleyson Kyrie eleyson.* Sacerdos dicat. *Et ne nos inducas in tentationem.* resp. *Sed libera nos á malo. Vers. Manda Deus virtuti tuæ.* res. *Confirma hoc Deus quod operatus es in ea. Vers. Saluam fac seruam tuam.* resp. *Deus meus sperantem in te. Vers. Esto ei Domine turris fortitudinis.* resp. *á facie inimici. Vers. Nihil proficiat inimicus in ea.* resp. *Et filius iniquitatis non apponat nocere ei. Vers. ora pro ea sancta Dei genitrix.* resp. *ut digna efficiatur promissionibus Christi. Vers.* Domine exaudi. *Vers. Dominus uobiscum.*

Oremus.

DEVS qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti da ei in eodem spiritu recta sapere & de eius semper consolatione gaudere.

Oremus,

PROTEGE Domine famulã tuã subsidijs pacis, & beatę Mariæ semper virginis patrocinijs cõfidẽtem a cũctis hostibus redde securã. Per Christũ. D.N.

His finitis reducatur processionaliter.

Finis.

INDEX CAPITVLORVM.